עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 68 א'

מיום חמישי, כ' בחשון תשע"ח, (09.11.2017) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, מר משה רווח – מ"מ ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, עו"ד שי בכור – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, אדר' עליזה זייידלר גרנות – מהנדסת העיר ומנהלת אגף הנדסה, מר דני רייף – מבקר העירייה, מר ראובן שמר – מנהל אגף שפ"ע, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, גב' בת-חן פיליפ – מנהלת אגף לשירותים חברתיים, אינג' שאול לניאדו – מנהל אגף תשתיות, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, ד"ר עמליה חרוש – מנהלת בית יד לבנים ויועצת ראש העיר לקידום מעמד האישה, עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

מוזמנים נוספים: גב' נצחיה בריקס – עוזרת מבקר העירייה, עו"ד דוד זילכה – סגן היועץ המשפטי, רו"ח ירון דגן – יועץ ביקורת, רו"ח יניב ג'ובר – יועץ ביקורת, מהנדס ולדימיר דונסקוי – יועץ ביקורת, מר אילן גונן – יועץ ביקורת.

הקראת פרק תהילים.

<u>סדר היום:</u>

1. **דיון בדו"ח מבקר העירייה, הצעות וסיכומי ועדת הביקורת ותגובת ראש העיר ואישורם.**

<u>מר שמואל לרמן:</u> רבותי, ערב טוב. ישיבת מועצה שלא מן המניין 68 א', נושא דו"ח מבקר העירייה לשנת 2016. היום יום חמישי, 9.11.17, 18:10, אולם מועצת העיר. חיים גלרמן, פרק תהילים, בבקשה.

- מר חיים גלרמן, קורא מתוך ספר תהילים פרק קכ"ט –

<u>מר שמואל לרמן:</u> חיים, תודה רבה. אני רוצה לומר כמה מילים כהודעה אישית, מותר לי להגיד אותה בפתיחת הישיבה.

כולכם קיבלתם ממני מייל שאני פה כי הנושא נסגר, מר גבאי כתב התנצלות, הצר על העניין וטוב שכך. אבל יש כאן עניין הרבה יותר גדול מאשר העניין הפרטי של מר גבאי איתי. אני חושב שאנחנו כנבחרי ציבור צריכים לעמוד על רגלינו האחוריות על מנת שלא נהיה מאוימים, וגם תיכף אני אדבר רגע על עובדי עירייה מהפן השני, לא נהיה מאוימים על ידי אף אחד, לא מהעובדים ולא מהתושבים. אני רוצה להגיד כמה מילים בעניין.

אני כנבחר ציבור, זכותי להצביע איך שאני חושב, בגלל זה אני נבחרתי. לא יכול להיות שהחלטתי, אחרי זה יתפוס מאן דבעי ויגיד עלי, יתנפל עלי או משהו כזה. אותו דבר כל חבר אחר בכל ישיבה וועדה אחרת, חייב להחליט בהתאם למצפונו, ללא חשש שמישהו יפגע בו. כנ"ל גם עובדי עירייה. לא יכול להיות שעובד עירייה עקב תפקידו יאוים או משהו כזה, אני מסתכל מהצד השני, וימשיך בעבודתו. הנושא של האיומים לא קביל עלי במיוחד וטוב שלא יהיה על אף אחד מאיתנו, כי אם לא, לא תהיה לנו פה זכות קיום.

לאור זה שרצינו לסגור את העניין היתה התנצלות, אני יושב כאן ואני מקווה שהעניין מאחורינו. זה מה שיש לי להגיד בעניין הזה, כלקח גם לעתיד. בבקשה, ישראל גם רצה לומר כמה מילים בעניין הזה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בשבועיים האחרונים, ואני מקווה שזה לאט לאט יורד, יש אנשים שפה מתבטאים, שני דברים – שמתבטאים כראוי, ובישיבות המועצה יש כללים קצת יותר בין חברי המועצה שניתן לעשות, כי בכל זאת אנחנו יש לנו מטרה משותפת. הפייסבוק, יש אנשים, גם מפה, אבל בינתיים הצעדים שנקטה העירייה כלפי אנשים, כלפי תושבים שאיימו בפירוש על עובדי עירייה. ננקטו צעדים. היום החוק הוא קצת יותר ברור גם בנושא של פייסבוק. אני מבקש גם מאיתנו, מחברי המועצה, שנחשוב, אנחנו אותם בני אדם, גם מול המקלדת אני חושב, וגם פה. זה דבר אחד.

דבר שני – לאור בקשתו של אלי, אבל לא רק אלי, כדי שתשמעו את זה פה, הנושא של הקו הסגול עדיין לא הגיע למיצוי, לא קיבלנו, לא אחזור על מה שהיה בפעם שעברה. התושבים החליטו, התושבים, והם רבים, החליטו לקיים הפגנה ביום שלישי הקרוב, בשעה 17:00, כל זה יבוא בכתב, בצומת רבין אלוף שדה. הם החליטו ששם נכון יותר ובשעה זאת. כמובן יעשו את הכול לפי החוק. אני כמובן אהיה שם. אני אשמח אם, כמו שאמרת, מי שיכול מחברי המועצה, כי זה חוצה את כל הגדרות, את כל הדעות, כמו שהיה גם בפעם שעברה. הפעם, כנראה ששבוע לפני ה-בג"צ, שבוע הבא זה יהיה שבוע לפני ה-בג"צ, הצעד הציבורי הזה, בנוסף למה שעשה בינתיים לפי דרישתנו משרד התחבורה, זה טוב אבל לא מספיק. לא מספיק, כי נת"ע עדיין רוצה לקיים את התוואי הקיים. לכן, מאבק ציבורי כרגע, ועוד לפני בג"צ, בלי להיות משפטן, אני חושב שכשמגיעים ל-בג"צ, משותף שלנו והתושבים, צריך להראות שניצלנו כל סעד, כולל סעד חוקי של באמת פעילות ציבורית. אז אני מזמין את כולם. כמובן פרטים יהיו. נמסור את כל הפרטים לכולם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> סדרי הישיבה – כיוון שזו ישיבת דו"ח המבקר, לכל אחד יש 10 דקות לדבר. יש לנו פה חברי ועדת ביקורת – אדם, לילי וגבי. גבי יגיע, נכון?

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. אני פשוט רוצה לסכם – אדם, אתה אינך מוגבל בזמן. הבנתי ממך בשבוע שעבר שייקח לך לפחות כשעתיים, משהו כזה, נכון? להגיד כל מה שאתה רוצה. לאחר מכן מתקיים דיון, כל אחד 10 דקות, בניגוד לישיבה רגילה שזה 5 דקות. חלק מהישיבה, חלק מהסקירות שלכם תתנו לילי וגבי, או שאתה תגיד את כולם?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> את הרוב אני, ואם אני אצטרך עזרה אני אבקש.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה. לאחר מכן יכול להתקיים דיון. אתה כבר את זמנך לא יכול להשתמש בו יותר וגם לא שניהם אם הם דיברו. רק שתדעו. בסדר? זה פחות או יותר. לאחר מכן יהיה לנו, סליחה, מיד

בהתחלה אחרי ראש העיר מדבר, אחריו מבקר העירייה ואז אדם. בסוף יש לנו סיכום עם הצעת החלטה, שהיא דומה מאד, כמעט זהה להמלצה משנה שעברה, וזהו. אם תהיה הפניה, שאלות למנהלי אגפים, רבותי, מנהלי אגפים, אתם פה? יו"ר המועצה, אם יהיה צורך אני אפנה אליהם וארשה להם לדבר. אני מבקש, אם פונים אליכם – לא להגיב, אלא אם כן תקבלו מאיתנו רשות. כי אם לא, יהיה פה דיון שלא ייגמר. או שאולי נעשה את זה במרוכז. אדם יתחיל ונראה איך שזה מתנהל. בסדר? ראש העיר, בבקשה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ערב טוב. כמדי שנה, אני שמח לפתוח את ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין בעניין דו"ח הביקורת השנתי לשנת העבודה 2016. גם השנה, כמו בשנים קודמות, בוצעה עבודת ביקורת מקיפה על ידי מבקר העירייה, מר דני רייף, וצוות משרדו. אני רוצה לנצל במה זו לברך אותו ואת הצוות שלו על עבודתם המקצועית.

עיריית רמת-גן בראשותי רואה בביקורת כלי ניהולי ממדרגה ראשונה, המאפשר לנו לייעל את עבודתנו ולשפר את השירות אותו אנחנו מעניקים לתושבי העיר. דו"חות הביקורת של מר רייף וצוות משרדו מעניקים לנו תמונה אמינה ואובייקטיבית על מצב יחידות העירייה השונות, יוצרים שקיפות במלאכת העשייה העירונית היום יומית. והערה אישית, שלא כתבתי קודם, בהנהלות קודמות לא זאת היתה הרגשתי שאכן רוצים לעשות שקיפות. גם מספר הביקורות מראה את זה.

במהלך הקדנציה הנוכחית בוצעו עד עתה 53 ביקורות נושאיות ביחידות העירייה השונות לצורך בחינת תפקוד היחידות והכנת תוכנית העבודה לתיקון ליקויים ככל ואלה התגלו. צוות תיקון הליקויים בראשות מנכ"ל העירייה מר משה בודאגה, דן בכל דו"חות הביקורת והכין תוכנית לתיקון הליקויים שעלו.

בדו"ח הביקורת של שנת 2016, שיידון כאן הערב, בוקרו אגפי החינוך, תשתיות, ביטחון ואכיפה, שירותים חברתיים, שפ"ע, רכש, לוגיסטיקה, התקשרויות וביטוח. כמו כן, נבדקה עבודתם של מחלקות תרבות ואירועים, המינהל הכספי שיושב בכפיפות לגזברות, וכן פעילותה של חברת בית עמנואל במסגרת בחינת פעילותם של תאגידים עירוניים. התוצאה היא דו"ח מקיף ונרחב של יחידות העירייה, ואני אשמח לבשר כאן בפניכם שחלק מהליקויים שהתגלו במוקדים השונים שנבדקו כבר תוקנו במהלך שנת 2017. רק לפני 3 ימים הגיע משהו שמראה, גם אם פה לא היתה ביקורת על זה השנה, הגיע אל עו"ד אבי כהן, מנהל אגף בכיר ארצי לאכיפת דיני תכנון ובנייה, חתום על ידי צביקה בירנבאום – יחידה ארצית

לאכיפת דיני תכנון ובנייה מחוז תל-אביב, כל המכתב יועבר אליכם. הנושא הוא – הוועדה המקומית לתכנון ובנייה רמת-גן, עדכון הערכת ועדה.

לאחר ששנים, מסיבות שונות שלא קשורות לקדנציה הזאת, שלא קשורות, והביקורת שהיתה על הוועדה המקומית במתכונתה הקודמת, לא על הוועדה הזאת, היו מספר הערות ונמנע מהוועדה הסמכה מה שנקרא. אני קורא רק את הפסקה האחרונה של המשפט של מה שהוא מציין ואני חושב שזה מראה בין השאר גם תיקון של אחד הדברים היותר חמורים שהיו מקודם. לאור כל זאת (מכתב תקבלו) הח"מ, צביקה בירנבאום, סבור כי חל שיפור מהותי ומשמעותי בתפקודה של הוועדה המקומית לתכנון ובנייה רמת-גן באשר לאכיפת חוקי התכנון והבנייה במרחבה וממליץ בשמחה על הסמכתה של הוועדה המקומית לתכנון ובנייה רמת-גן כוועדה עצמאית. אני חושב שבנושא שהיה אחד הכאובים של אכיפה, שהיתה אחת הסיבות שמנעו זאת בעבר, נעשה צעד גדול. צריך להמשיך לעבוד. תודה רבה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה לראש העיר. אני חושב שעכשיו דני רייף, בבקשה.

<u>מר דני רייף:</u> ערב טוב לכולם. דו"ח הביקורת לשנת 2016 שהוגש לכם הוכן מתוך חשיבה לכלול את הפעילויות המהותיות של יחידות העירייה. הנושאים שנבחרו הם נושאים מהותיים. כמו כן, נעשתה עבודה אינטנסיבית רבת היקף ופעילות, מתוך מטרה לבחון תהליכים ולשפרם היכן שנדרש. אני רואה בביקורת כלי ניהולי חשוב מאד. כל הדו"חות שאתם רואים אצלכם בספר נדונו בראשות מנכ"ל העירייה במטרה לתקן ליקויים ולהכניס את תיקון הליקויים לתוכנית העבודה השנתית. אני מבקש לציין שחלק מהליקויים שנמצאו כבר במהלך הביקורת תוקנו.

כדי להכין דו"ח נרחב כזה נדרשים מספר רב של גורמים בתהליך – בראש ובראשונה ראש העיר והנהלת העיר, שתקצבו את תקציב הביקורת באופן ראוי, בהתאם לתקציב העירייה, מתוך רצון לקבל מידע נרחב ככל שניתן, במטרה לתקן ליקויים היכן שנדרש. את תוכנית העבודה הכנתי על פי שיקול דעתי בלבד, על פי פקודת העיריות, זאת מתוך ניסיוני הרב ברשויות המקומיות בכלל, גם בתחום הניהולי וגם בתחום היכרות המערכת העירונית.

דבר נוסף, חשוב לציין את שיתוף הפעולה של המבוקרים, מנהלי אגפים והתאגידים, בכל מקום שנדרשה הביקורת היה שיתוף פעולה מלא ואני מציין את זה לחיוב.

אני מודה לכל יועצי הביקורת שעשו את העבודה נאמנה באופן מקצועי ואיכותי, חלקם נמצאים פה – מר אילן גונן, גב' איילת און, מהנדס ולדימיר דונסקוי, רו"ח ירון דגן ורו"ח יניב ג'יוברי, וכל שאר יועצי הביקורת שלא יכלו להגיע. ואחרונה חביבה, עוזרת המבקר, יד ימיני, גב' נצחיה בריקס, שמסייעת לי בכל התחומים, גם בתחום הלוגיסטיקה וגם בתחום המקצועי. וכמו שאתם מבינים, יש המון פעילויות להפקת דו"ח נרחב כזה. יישר כוח נצחיה ובהצלחה לכולם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> מילה נוספת, אני רוצה משהו להגיד לדני. להיות מבקר זה כנראה הג'וב הכי פחות נחמד שיש בעירייה, כי כולם מרגישים שתפסת אותם כרגע בנקודה לא טובה. אני חייב להגיד לך, כל הכבוד על המקצועיות, גם לא פחות כל הכבוד על הדרך – הנעימה, הישרה, ההגונה. כשבן אדם בא להיות מבוקר על ידך הוא לא מרגיש מאוים, הוא מרגיש שאתה בא לבצע את עבודתך. מבחינתי זה לא פחות חשוב מאשר דו"ח ביקורת מקצועית, הדרך שבה הוא נעשה. על כך אני חושב, בשם כולנו, מגיעה לך באמת תודה רבה גדולה. יישר כוח ותודה רבה.

עכשיו, אדם, זו הבמה שלך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רבותי, קודם אני מתנצל על זה שאני מאד חולה היום ולא יכולתי פשוט לאכזב את החברים, גם את יועצי הביקורת ואת המבקר. אז מדי פעם אני אצטרך לעשות איזו שהיא הפסקה, אבל אתם תבינו את מצבי.

לפני שאני פותח, יש לי שתי הערות לעניין שנאמר פה קודם.

אחד – אני רוצה לברך קודם כל את יו"ר ועדת תכנון ובנייה, שהוועדה קיבלה הסמכה. יישר כוח אביבית.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> עוד לא קיבלתי הסמכה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> המלצה חמה. עוד לא קיבלנו.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> קיבלנו המלצות מהפיקוח. אבל זה לא רק לי, זה לכל חברי הוועדה וצוות התכנון.

מר אדם קניגסברגר: יותר טוב להגיד דבר טוב מאשר להגיד דבר רע, מתי שמגיע. כשמשהו לא בסדר אתם תשמעו אותי היטב היטב, אל תדאגו.

דבר שני – אני רוצה לומר משהו בקשר לנהלים פה. יש דו"ח המבקר. המבקר כותב דו"ח. על הדו"ח עובר ראש העיר והמנכ"ל מזמין את המבוקרים, דנים ואחר כך יש הערות ראש העיר והתייחסויות והמלצות. אחרי זה יש ישיבה של ועדת הביקורת. ולכל המבוקרים ניתנת ההזדמנות להעיר את הערותיהם לדו"ח הביקורת. לא היה מישהו שלא ניתנה לו ההזדמנות. ההתנהלות שאחרי שיו"ר ועדת הביקורת כותב את המסקנות מהדו"ח, יהיו הערות נוספות של ראש העיר או של המנכ"ל. הם לא במקום, במיוחד שחלקם אפילו לא נכון. זכותו של ראש העיר לדעתי, לפי פקודת העיריות, וחבל שהיועץ המשפטי לא נמצא פה, אבל יגיד לי דוד, אם כתוב באיזה שהוא מקום,

מר ישראל זינגר: סליחה, ישנו דוד.

מר אדם קניגסברגר: כן, כן, דוד, האם כתוב באיזה שהוא מקום שיש הערות על ועדת הביקורת?

דבר נוסף, שמוליק, אין מקום, עם כל הכבוד ליו"ר שאמרת, אין מקום שראשי אגפים עכשיו יעירו את הערותיהם לדו"ח. הדו"ח נכתב, היתה להם הזדמנות להגיד. ולכן, אני מאד מבקש, תקפידו על החוקים.

מר שמואל לרמן: לחלוטין, אדם, לחלוטין. אמרתי שאני לא אתן להם להגיב.

מר אדם קניגסברגר: עכשיו הערה כללית ואני רוצה להתייחס דווקא בעניין הזה. מצופה מהעירייה לנהוג בענווה לנוכח הממצאים והעובדות, שהרי עמן אין להתווכח. בניסוח המבקרים, הערות אינן סותרות את הממצאים. אפשר להתווכח רק עם דעות, ואני אתן את הדוגמאות בהמשך. ועכשיו אני אפתח, ברשותכם, אני אפתח את מה שיש לי להגיד.

חברי המועצה, לאחר ישיבת ועדת הביקורת על דו"ח מבקר העירייה לשנת 2016, שאליה זומנו המבוקרים, אנחנו, חברי ועדת הביקורת – מר גבי נחמיאס, הגב' לילי שמה ואנוכי – נציג בפניכם את הערותינו והמלצתנו

ואת הפעולות המתבקשות מתוך הדו"ח, תוך הדגשת הממצאים העיקריים בדו"ח. לאחר לימוד מעמיק של כל פרטי הדו"ח, ראוי לציין את העבודה המקצועית שהושקעה בו על ידי יועצי הביקורת ובראשם מבקר העיר. יישר כוח, דני.

למרות השיפור שחל בתיקון הנהלים בחלק מהמחלקות המבוקרות, עדיין יועצי המבקר מצביעים בחומרה על תופעות של מינהל בלתי תקין בחלק מהמחלקות, על החלטות שנויות במחלוקת וגם על חשד לעבירות על החוק. מצופה מהמבקר, כשומר הסף, להתייחס לממצאים החמורים בזהירות רבה, אך לכתוב בדו"ח שהוא דורש במקרים שבהם יש חשד לשחיתות, לערוך בדיקה או חקירה. הביקורת זקוקה לפעמים גם לשיניים.

גם ראש העירייה, בהערותיו לדו"ח, מתחמק מהממצאים וההמלצות במקרים הבעייתיים. אמנם, יש חשיבות לעבודה מסודרת ומתוכננת מראש של הביקורת, אך אסור למבקר להתעלם מתופעות חמורות של פגיעה בטוהר המידות הקורות במהלך השנה המגיעות לאוזניו. כמו כן, למרות השיהוי, חל שיפור בהתייחסות צוות תיקון הליקויים לממצאי דו"ח מבקר העיר, אך לא היה דיווח על תיקון הליקויים המתייחס להמלצות ועדת הביקורת, דבר שאינו מכבד את האחראים עניין. הפעם נתמקד רק במספר תופעות חמורות, כדי להמחיש את הערותינו והמלצותינו, ואת השאר תוכלו לקרוא בדו"ח המבקר.

אני מבקש להודות, בשם חברי ועדת הביקורת, למבקר העיר מר דני רייף, לעוזרתו הגב' נצחיה בריקס, ליועצי המבקרים והמבוקרים, ששיתפו פעולה בישיבת ועדת הביקורת ובראשם גזבר העיר מר גרשון טוסק, שישב מ-4 עד 11. יישר כוח.

ועכשיו נעבור לביקורת על אגף החינוך, תפעול מערך ההיסעים באגף החינוך. לפני שאני מתחיל, אני רוצה לציין לשבח את דליה. אחרי הביקורת על נוהל ההיסעים, קיבלתי היום נוהל הסעות. זה דבר מדהים שמתייחסים בכבוד לדו"ח המבקר ולביקורת.

אגף החינוך ברמת-גן עושה את עבודתו נאמנה בתחומו, בתחומי החינוך, אך הטיפול בנושא הבטיחות בהסעות התלמידים אינו עומד בסדר העדיפויות הראוי לו. הביקורת מעלה חשדות להתנהלות בלתי תקינה של העירייה מול חברת ההסעות. דרך אגב, דליה, זה לא שייך לאגף החינוך.

סעיף א' – ב-5 השנים האחרונות, מ-2011 ועד 2016, היה 'מסיעי שאשא' קבלן ההיסעים בפועל ושימש כקבלן משנה, כאשר החשבונית הכספית הופקה על ידי חברת 'בון תור', בניגוד לחוזה בין העירייה לבין חברת 'בון תור'. חברת 'בון תור' קיבלה אמנם אישור ממנכ"ל העירייה ב-2011, אבל

בספטמבר 2014 נחתם חוזה חדש עם החברה, אך לא ניתן אישור להעסיק קבלן משנה. אם כל הפעילות הכספית נעשתה מול חברת 'מסיעי שאשא', מדוע החשבוניות הוצאו על ידי חברת 'בון תור'? מדוע לשלם דמי תיווך ללא צורך? האם חברת 'בון תור' עבדה בחינם, ללא תקורה? גם אם העירייה, אני מתייחס להערה של ראש העיר או של המנכ"ל, גם העירייה לא הוסיפה דמי תיווך עצם העובדה שהיה גורם שקיבל תקורה הדבר מיותר, כי הרי אפשר להוריד את המחירים. לצערי, זו אחת הדוגמאות להתנהלות פגומה שעל המבקר היה להעיר ולדרוש חקירה, וראש העיר בהערותיו מתחמק מנושא זה.

בהקשר להערת העירייה מספר 1 שהמנכ"ל העיר, אני לא יודע למי להתייחס, כבוד המנכ"ל, כתוב – התייחסות העירייה להמלצות הוועדה. האם מבקר העירייה הוא לא העירייה? האם אתה העירייה?

<u>מר משה בודאגה:</u> לא הבנתי את השאלה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הכותרת כאן – התייחסות העירייה להמלצות ועדת הביקורת – מי זה העירייה במקום הזה?

<u>מר משה בודאגה:</u> המנכ"ל וראשי האגפים שבדקו,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, אבל מי שחתום צריך להגיד – הערות ראש העיר, התייחסות ראש העיר או התייחסות המנכ"ל. משה, כדי שאני אוכל לדעת למי להגיד תודה. אני לא יכול לדעת למי להתייחס.

<u>מר ישראל זינגר:</u> למנכ"ל.

<u>מר משה בודאגה:</u> ...

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בסדר, אז נתחיל,

<u>מר גרשון טוסק:</u> חצי וחצי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> או קיי, אז תקבל את כל הדברים הקשים.

היתה התייחסות בנושא הזה של המבקר בעמוד 14, כבוד המנכ"ל, כתוב – הביקורת מעירה על העסקת קבלני משנה ללא קבלת אישור מהעירייה בניגוד לנאמר בחוזה. אז זה לא היה חוזה שהוא יעסיק קבלן משנה, זה כתוב, לא אני ממציא את זה. אין לי בעיה ש'שאשא' יעבוד, אבל למה צריך מישהו שיקבל תוספת? למה במשך השנים, רק ב-2016 אתם מצאתם לנכון, אחרי כנראה, אחרי דו"ח המבקר כנראה לעשות איתו חוזה? למה זה לא נעשה ב-2014 כשראש העיר נכנס, ב-2015? למה לא בתחילת 2016? רק בסוף 2017. אתה לא חייב להשיב. המלצה: על הממונה והיועץ המשפטי לבדוק את הנושא ולדווח לוועדת הביקורת על ממצאי החקירה מדוע שילמו תקורה.

סעיף ב' – בעקבות הליקויים הרבים שהתגלו בתחום הפיקוח על ההיסעים, החליטה העירייה בספטמבר 2016, להתקשר עם משכ"ל ושילמה על כך עמלה. אך למרות הליקויים החמורים שהועלו בדו"ח הפיקוח של משכ"ל, כגון רכבים שגילם מעל 10 שנים בניגוד לחוזה, כאלה שדווח עליהם שגילם אינו תקין ועדיין משמשים להסעת ילדים, רכב שאין לו רישיון להסעות ילדים, נהג שרישיונו אינו בתוקף וכאלה שאין להם אישור קצין בטיחות או שאינו בתוקף וליקויים נוספים, לא נמצא תיעוד לטיפול בליקויים, כגון הטלת קנסות או זימון לשימוע. הטיפול באמצעות שיחות טלפוניות אינו יעיל. תשובה כזאת – יש רכב שנוסע 10 שנים, רק דיברו איתו בטלפון, מה זה הדבר הזה? רבותי, בשביל זה 'שאשא' מקבלת כסף. היא מקבלת כסף וכתוב בחוזה שאם יהיו ליקויים היא תיקנס. מדוע לא היה אף קנס לחברת ההסעות 'שאשא'? אין הסבר מדוע חברת 'שאשא' אינה מקבלת התייחסות הולמת בנושא האכיפה. המלצה: יש להטיל קנסות בגין כל הליקויים החמורים שהתגלו בדו"ח ולהקפיד בעתיד על הוראות ההסכם.

אני עובר לנאותות ההתנהלות הכספית בבתי ספר בניהול עצמי. בנושא העברת הכספים למסיבות הסיום התגלה שבבתי ספר נוהגים להעביר את יתרות הכספים משנה קודמת מסעיפי, תקשיבי טוב ישראל, זה שייך לחינוך, מסעיפי המגמות והפעילויות הייחודיות לסעיף מסיבות י"ב, ובסכום המהווה מעל 10% מסך הגבייה, זאת בניגוד להנחיות משרד החינוך. אנחנו יודעים, אני עכשיו אומר כמנהל בית ספר ,יודעים שיש קושי לעשות מסיבת סיום בתקציב הזעום שמשרד החינוך קובע. אבל, גם אם זקוקים לכסף נוסף, אסור לקחת אותו מפעילויות של תלמידים, משעות הוראה או משעות אחרות. זה אסור. עושים כל מיני 'טריקים' כדי להעביר. ההמלצה היא כזאת, שכל נושא של תקציב טקסי הסיום צריך להיבדק לפני

הטקס, דליה, לפני הטקס. הוספתי עוד המלצה שנאמרה בזמן ישיבת הביקורת ודליה קיבלה אותה, אבל אין התייחסות של ראש העיר, כרגיל. המלצה: יש לעדכן את המנהלים על האפשרויות לקבל מלגות ממשרד החינוך וכן להפנות אותם לגופים ועמותות אחרות הנותנות מלגות ייעודיות. למרות שזאת לא המלצה שקשורה לדו"ח, אני חושב שהיא ראויה ואני מבקש מדליה לאמץ אותה.

אנחנו עוברים לאגף תשתיות – ביקורת סוגיות במחלקת גנים ונוף. גבי לא הגיע. זה דו"ח שגבי ואני ערכנו. הביקורת על מחלקת גנים ונוף היא חמורה מאד.מעבר לליקויים המנהליים הרבים המצביעים על ניהול כושל, יש גם חשדות למעשים בלתי חוקיים. ברשותכם, חברי ההנהלה, אני יודע שזה יפה מאד שיו"ר ועדת הביקורת מקריא פה דברים וכך הלאה, אבל אתם כולכם עסוקים בפלאפון, כדי שיהיה לכם אחר כך תירוץ, תסלחו לי, שיהיה לכם תירוץ אחר כך – לא שמענו, לא ידענו ולא זה. זה לא בסדר. מתברר כי מנהל התפעול של מחלקת גנים ונוף, שהוא סגן מנהל המחלקה, כפוף ישירות לסמנכ"ל התפעול של העירייה, כלומר לעזרא נחום. האם זה מנהל תקין? האם אין אמון במנהל המחלקה בגלל אי הסדרים החמורים שהתגלו בביקורת? האם זה פיתרון ראוי? (תפתחי עמוד 136) מר בודאגה הנכבד כותב לי: א', מנהל התפעול של מחלקת גנים ונוף אינו כפוף ישירות לסמנכ"ל העירייה אלא למנהל מחלקת גנים ונוף. קיים אמון מלא בעבודתו ובתפקודו של מנהל מחלקת גנים ונוף. בביקורת, בעמוד 136 כתוב, המנכ"ל, זה לא אני מציין, זה המבקר – כמו כן יצוין כי לקראת סיום עריכת הביקורת התמנה מנהל תפעול למחלקת גנים ונוף, בכפיפות ישירה לסמנכ"ל התפעול של העירייה. אני בוועדת הביקורת נדהמתי מהדבר הזה. שאלתי גם את מנהל המחלקה וגם את הממונה עליו, התשובה היתה – אנחנו לא יכולים להשיב. זה אומר דרשני. כל הסיפורים שבודאגה כותב פה, שיש אמון מלא וכך הלאה, אין אמון מלא. אחרי שהדו"ח יצא הפסיק האמון באיש.

<u>מר משה בודאגה:</u> עד כאן. ....

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני לא נזהר בלשוני, אמרתי לך, אתה ביקשת שאני אתקוף אותך.

<u>מר משה בודאגה:</u> נכון, תתקוף אותי, זה בסדר.

מר אדם קניגסברגר: כתוב, כתוב, כתוב, בודאגה. אם אתה ממנה מישהו תחתיו, סליחה, אם אתה ממנה מישהו תחתיו ולא נותן לו להיות אחראי עליו, סימן שאין לך אמון בו.

מר ישראל זינגר: אדם, דו"ח הוגן יכול להיות, רצוי,

מר אדם קניגסברגר: אני ...

מר ישראל זינגר: אל תפסיק אותי. רצוי שיהיה חריף וממוקד וזה בסדר. יחד עם זאת, אני חושב שמן ההגינות, מתן ציונים, אתה באמת, רגע, לא סיימתי, לא סיימתי, מתן ציונים או דברים שיכולים להתפרש, זה קצת קשור למה שמקודם אמרנו, אולי כמשהו ציני. אני לא חושב שיוסיפו לדו"ח עצמו. כולנו קשובים ואני מבקש לכן להמשיך בהגינות. תודה רבה.

מר אדם קניגסברגר: כבוד ראש העיר, לך אני אתן מחמאה, תהיה קשוב, אתם קשובים, תהיה קשוב, כתוב במפורש פה שהוא איננו כפוף לסמנכ"ל העירייה. את זה כתב,

מר אביהוא בן משה: אבל, אדם, אתה יכול אולי,

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני מבקש לא להפריע.

מר אביהוא בן משה: לא, זה אני, זה אני.

מר אדם קניגסברגר: לא, אל תפריע. כתוב במפורש שהוא לא כפוף למנהל אלא כפוף לסמנכ"ל.

מר אביהוא בן משה: אבל על מה הביקורת שם, על מי כפוף למי? מה השאלה? את מה אתה מחדד, מי כפוף למי ולמה?

מר דני גולדשטיין: יש פה טעם לפגם.

מר אביהוא בן משה: טעם לפגם.

מר דני גולדשטיין: בהחלט.

מר אביהוא בן משה: אני מברך על המינוי של מנהל מחלקת התפעול של גנים ונוף. מברך בכל לשון של ברכה שיכולה להיות.

מר דני גולדשטיין: אבל הכפיפות של הסגן ל -

מר אביהוא בן משה: זה לא מעניין אותי הכפיפות. זה לא רלוונטי.

מר ליעד אילני: זה לא משנה. דני, זה לא משנה.

מר אביהוא בן משה: זה לא רלוונטי הכפיפות.

מר ליעד אילני: זה לא משנה, מה?

מר אביהוא בן משה: הבן אדם מתפקד בצורה מדהימה.

מר ליעד אילני: כי זה עסק פרטי ...

מר דני גולדשטיין: מה זה עסק פרטי? ליעד, אני מצטער שאתה אומר לא משנה. זה ועוד איך משנה.

מר ישראל זינגר: רגע, חברים, אדם, א', אל תפריעו לאדם.

מר אדם קניגסברגר: בדיוק.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, אבל שים לב מה קרה, ואני חושב לא בכדי, ומכבדים אותך החברים. ברגע שכנראה,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני אומר מה שכתוב.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, לא, אני חושב שאתה מספיק רהוט, מספיק בדקת ורציני, ואני אומר את זה באמת זה נכון ויש לך חלק לא קטן במה שבירכתי מקודם את אביבית. אני חושב, שים לב שרק בהערות שנשמעות כאילו ציונים במירכאות, שזה אנחנו מומחים, או הערות ציניות, רק שם,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> איפה הערות ציניות?

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, אני אומר לך איך זה נשמע לאוזני החברים, שמאד מכבדים אותך,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה נשמע. איש לא אוהב ביקורת.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ולכן, אתה תתן את הביקורת. אם אתה רציני, ואתה כן רציני, הכול צריך להיות כתוב שם ואתה לא צריך לפרש.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> ראש העיר, הוא רציני, רק זה פשוט זוטי דברים מי כפוף למי ולמה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מותר לו.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> למה? לא, לא, אביהוא.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, אביהוא, אם אתה סגן ראש העיר ואתה תהיה כפוף לראש העיר של גבעתיים, זה בסדר?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> זה ממש לא דומה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> זה עסק פרטי, אביהוא?

(מדברים/צועקים ביחד)

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אביהוא, אתה הדוגמא הקלאסית לחוסר ענווה. צריך להתייחס בכבוד לממצאים. אם הממצא כתוב ככה והאנשים ששאלתי אותם לא עונים לי,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> סליחה, למה המבקר מציין את זה אבל? למה המבקר מציין את זה?

<u>מר שמואל לרמן:</u> די, די, דני, דני.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> למה הוא מציין את זה?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> הוא יושב שם.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אם הוא יושב שם שהוא יענה למה הוא מציין את זה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דני, דני, די. אדם, בבקשה. תראה איך אני איתך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> או קיי, תודה רבה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה. כל יום.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה להעיר הערה אחת כללית, אביהוא, בשבילך. אין לי דבר אישי וחצי דבר אישי נגד מנהל מחלקת גנים ונוף. אין לי דבר אישי. אדם נחמד וייתכן אפילו שאדם ישר מאד.

מר ליעד אילני: גם מקצועי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, סליחה, אבל הדברים שהתגלו בדו"ח על חוסר ניהול תקין שהתגלה במחלקתו, הם חמורים מאד. ומי שממונה עליו גם צריך לתת דין וחשבון.

מר אביהוא בן משה: דיברתי על מנהל התפעול, לא דיברתי על דמות אחרת.

מר אדם קניגסברגר: אל תענה לי. סליחה, סליחה, אל תענה לי.

לאור הממצאים החמורים,

מר ישראל זינגר: אדם, בכבוד.

מר אדם קניגסברגר: לא, אבל,

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, היו"ר או אני נשתיק אותם.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, שלא יפריעו לי.

מר ישראל זינגר: לפני שהיית, דני,

מר דני גולדשטיין: תן לו לדבר. אבל אתה, כשישבת בשורה הזאת,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אל תפריע לי. אל תפריע לי.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אני לא אשכח, כל הזמן היית אומר, כל הזמן היית אומר, היית משתיק את צבי והיית אומר לו – תן לו לדבר ... בביקורת. תן לו לדבר. תן לו להגיד מה שהוא רוצה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> האוזן המוזיקאלית של כמה חברים והרגישה מאד, כי הנושא הוא באמת רגיש, מכבדים, נא להיצמד לעובדות. זכותך להגיד הכול.

<u>מר ליעד אילני:</u> מה זה רגישה? אני לא מבין, מה זה רגישה? מה זה, פה אנחנו במועדון חברים? מי שלא נוח לו לקבל ביקורת,

<u>מר ישראל זינגר:</u> יש פה צליל של פגיעה בעובדי עירייה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> הוא יכול להתבטא מה שהוא רוצה. אתה התבטאת בצורה יותר חמורה כשהיית בשורה הזאת.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אתה מורה להיסטוריה?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> כן. אבל יש לי היסטוריה איתך של 24 שנים, זוכר כל צעד וצעד שלך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> יפה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> טוב, דני, דני, די, מספיק, די. יאללה, די, תנו לאדם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מפאת כבודי אני לא עונה לך.

מר דני גולדשטיין: למה? תענה. איזה כבוד? למה אתה לא עונה?

מר ישראל זינגר: דני, די.

מר דני גולדשטיין: מה אמרתי אבל? בסך הכול אני אומר ככה – נאה דורש נאה מקיים. אתה כשישבת בשורה הזאת והיה דיון על הביקורת, ביקשת שיתנו לו לדבר.

מר שמואל לרמן: דני, בסדר, די.

מר ישראל זינגר: בתקופה הקודמת לא היה מבקר עירייה וכולכם ...

(מדברים/צועקים ביחד)

מר ליעד אילני: מתי לא היה? שנה אחת לא היה. שנה אחת.

מר דני גולדשטיין: אז מה הוא עשה?

מר ישראל זינגר: כלום הוא לא עשה ואתם הסכמתם שיהיה מבקר עירייה דמי. דמי.

מר דני גולדשטיין: עזוב את הראש. אותם אנשים, אותם אנשים, אני הייתי בוועדת ביקורת.

מר ישראל זינגר: גם אתה בהנהלה. רק עכשיו, דני, ואנחנו מתייחסים,

מר דני גולדשטיין: הייתי בוועדת ביקורת.

מר ישראל זינגר: יפה. ומבקר העירייה היה דמי. היה דמי.

מר דני גולדשטיין: למה אתה מתעצבן? למה אתה מתעצבן אבל?

מר ישראל זינגר: מכיוון שאתה מתכחש לעובדות, שסוף סוף, מאז שבאנו, יש ביקורת.

מר דני גולדשטיין: אני לא מתכחש לכלום. אני סך הכול מבקש – תן לו להתבטא איך שהוא חושב לנכון.

מר ישראל זינגר: כן, אבל לא בציניות כלפי עובדי עירייה.

מר ליעד אילני: מה זה ציניות? מה, יש צנזורה?

מר דני גולדשטיין: אין פה ציניות.

מר ליעד אילני: מה זה, צנזורה? אני לא מבין.

מר ישראל זינגר: אני רק מגן על עובדי העירייה.

מר ליעד אילני: מגן על עובדי העירייה. מה, הוא קיילל?

מר ישראל זינגר: לא. אבל הוא דיבר גם בטון לא יפה.

מר ליעד אילני: מה זה בטון לא יפה?

עו"ד שלום לוי: סליחה, ישראל, היא לא על מנהל התפעול, הביקורת היא על הכפיפות שלו.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> נכון.

<u>מר שמואל לרמן:</u> די. די.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עכשיו הבנתי. כנראה לא הבנתי אותו.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> כנראה שבאמת לא הבנת אותו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון. נכון. נכון.

<u>מר שמואל לרמן:</u> די. תאמינו לי, הכי פשוט שאדם יתקדם, זה גם ייגמר הכי מהר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון. נכון.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אבל תקשיבו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> את ההמלצה הזאת אני אגיד בסוף.

ב' – על פי הביקורת, למנהל המחסן במחלקה אין כל הכשרה לתפקידו, אינו מנהל מעקב אחרי ציוד בשווי של עשרות אלפי שקלים. קבלני ההשקיה לוקחים ציוד השקיה ללא תשלום, בניגוד לחוזה עמם. אני מבקש שתקשיבו למה מה שאמרתי אני טוען. לא נתקבלו נתונים, אביהוא, באשר להיקף ההוצאות לרכישת חלפים ואביזרי השקיה. הניהול של המחסן והפיקוח עליו אינם תקינים וגובלים ברשלנות. המלצה: יש למצוא בהקדם מחסנאי בעל רקע מתאים.

הסעיף הבא – על פי הביקורת, קבלן ההשקיה אינו מדווח על היקף השימוש במים בשטחי הגינון שבאחריותו, בניגוד לחוזה. לכן אנחנו רואים זרימת מים, זה לא כתוב בדו"ח, מים ברחובות הסמוכים לגינות, כי אין פיקוח. זהו בזבוז כספי ציבור. המפקח על ההשקיה מאשר לקבלנים לקבל ציוד השקיה ללא אבחנה, בניגוד לאמור במכרז. אין התייחסות לעבירות שבוצעו, לא על ידי מנהל המחלקה ולא על ידי ראש העיר. המלצה: על

ההשקיה להיות מפוקחת כיאות ועל כל חריגה מההסכם יוטל קנס על הקבלן.

במכרז על שתילת פרחי עונה, תקשיבו טוב, על ידי הקבלנים ועל חשבונם, מוטלת עליהם החובה לספק 200,000 יחידות פרחי עונה. על פי הדיווח, ללא אסמכתאות נשתלו 132,440 שתילים. אבל בבדיקה המדגמית שערכה הביקורת בכל נקודה נמצאו חוסרים רבים. למשל, בשדרות ירושלים נמסר כי נשתלו 3,000 יחידות ובפועל נמצאו רק 1,005. אבל גם אין מקום ליותר.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> שליש.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בכיכר תובל, במקום 3,000 יחידות נמצאו רק 976 יחידות, ואין מקום ליותר. וכו' וכו'. טענת המחלקה שזה לא נעשה בסוף השנה ולכן עוד לא התקבלו כל ה-136. מה שנבדק, נבדק מה נשלח ומה נשתל, ויש פער פי 3. ועכשיו אני אגיד משהו, שהוא לא קשור לדו"ח המבקר. אני אמרתי למבקר בעל פה, כי אני לא נוהג לכתוב דברים כאלה, שאני יודע, ואני ציינתי גם את המקום ואני לא אציין אותו פה בקול רם, שעובד עירייה ששייך לעניין מביא פרחים למסעדה מסוימת. השכנה צלצלה אלי, היא אומרת – למה לי לא מביאים? כאילו שאני אשם. חמור יותר, היות שאין אסמכתאות, תקשיבו טוב, היות שאין אסמכתאות לנתוני הספקת השתילים, מעקב ותיעוד מסמכי הספקה, כמו תעודות משלוח, וקיים מחסור מהותי, פי 3, של שתילים, יש חשד שאת יתרת השתילים מנצלים לצרכים פרטיים. איך יתכן שהדברים לא נבדקו עד לביקורת? עד לביקורת לא הוכנס אדם נוסף לשם והכול היה שם הפקר. ואתם עוד מצדיקים. לדאבוני, אין בהמלצת המבקר ובהערות ראש העיר המלצה לחקירה משטרתית. אין התייחסות למקרים החמורים האלה, אין. אין לעגל פינות בנושאים מסוג זה. המלצה: על המבקר להעביר המלצה לחקירה בנושאים לממונה.

סעיף הבא – הביקורת מעירה על ליקויים בהזמנת עבודה מקבלני הפרויקטים בשטחי הגינון. יש שתילים ויש קבלנים. בדיווח על תהליכי הביצוע וחמורה במיוחד ההערה בנוגע לתשלומים הניתנים לקבלנים, בניגוד להנחיות המפרט הטכני למכרז המסגרת. יש מכרז מסגרת, כולם זוכים, הכול ישר. אבל, כתוצאה מכך קיבלו הקבלנים תשלומים עודפים, ושוב עולה החשד שקבלני הביצוע קיבלו תשלום עבור פינוי מעבודות עצמיות, פינוי של עבודות עצמיות. מי שרוצה שיקרא עמוד 157, זו לא המצאה שלי. המלצה: יש לערוך ביקורת חיצונית על כל עבודות הקבלנים

בעירייה. אין התייחסות הולמת של העירייה/המנכ"ל לממצאים. הניסיון לטייח כל מקרה אינו מכבד את הביקורת. שיספקו פרחים כנדרש. גם לאחר הביקורת פתאום יש תיעוד שסופקו פרחים כנדרש. אין הסבר לאן חלקם נעלם. אחרי שנעשתה ביקורת, כמה שבועות אחרי זה פתאום אומרים שהכול תקין. בהערה כתוב שהנושא ייבחן על ידי המחלקה. למי נותנים לבדוק את הממצאים, למי שאחראי? מה זאת אומרת המלצה של המנכ"ל שזה ייבדק על ידי המחלקה? המנכ"ל תפקידו לבדוק במקרים כאלה את כל מה שנעשה, לא הוא אישית, נעשה במחלקה מהסוג הזה. ולכן, ההמלצה שלי היתה, לאור הממצאים החמורים של הביקורת, והם לא אישיים וחלילה וחס אין האשמה אישית, יש לצאת למכרז על תפקיד מנהל מחלקת גנים ונוף. צריך להיות אדם שיודע לנהל מחלקה כזאת. נקודה.

מחלקת תרבות ואירועים – הביקורת על ההתנהלות הכספית במחלקת התרבות חמורה, בעיקר בנושא רכישות טובין, התקשרויות עם ספקים וקבלת עבודות שלא על פי נהלי העירייה. מי שרוצה, עמוד 157, אני פשוט לא רוצה להקריא את כל מה שכתוב בספר. לאחרונה חל שיפור, בעקבות כניסת מנהל רכש חדש. יש לי הערה, שוב, אחרי הביקורת נכנס מנהל רכש חדש. אתם זוכרים, פעם במועצה אני טענתי שכל מינוי, ואני לא אשתמש במילה ציניות, שכל מינוי שנעשה ונכנס אדם לא בהכרח שיודע את החומר, אחר כך צריכים להביא לו מישהו שכן יודע ועוד יועץ. אז במקרה משלמים, במקום לאחד משלמי לשלושה. להלן ממצאים חמורים: על פי הביקורת, לשליש, כלומר 14 מתוך 44 מהתשלומים שנדגמו, לא צורפה כלל הצעת מחיר. עמוד 174 וגם בעמוד 175. בכמחצית החשבוניות צורפה הצעת מחיר אחת, בניגוד לנדרש. במקומות שבהם צריך 3 הצעות מחיר היתה רק אחת. חמור יותר – ישנם עובדים הכפופים עקרונית למנהלת המחלקה, אך מועסקים על ידי בית עמנואל. ההמלצה: כלל עובדי המחלקה יועסקו על ידי המחלקה. נוהל זה צריך לחול על מחלקות בעירייה.

הביקורת מעירה בחומרה על כל ההתנהלות הכספית של תרבות המזרח, כמו חלוקת עשרות הזמנות חינם לקונצרט ללא רשות, לרבות בני זוג של עובדי עירייה שלא מצאו תפקיד כלשהו באירוע. במהלך כל השנים לא נרשמו כל הכנסות בספרי העירייה למרות שנמכרו כרטיסים במחירים של 50 שקל לקונצרט ו-130 שקל ל'חאפלה'. רק באירוע שבו נכחה הביקורת הופקדו הכנסות לחשבון העירייה. כלומר, אם הביקורת מגיעה – עושים משהו. כמו כן, הביקורת מעירה בחומרה על ביצוע רכישות ועבודות ללא קבלת הצעות מחיר כנדרש. מנהלת המחלקה ציינה שכל הפעילות של תרבות המזרח התנהלה בבית עמנואל. ראש העירייה מקבלת את המלצות הביקורת וכותב – תרבות המזרח תופעל באמצעות בית עמנואל. כפי שנמסר על ידי מנהלת המחלקה, הפעילות עברה למחלקת התרבות, אך אין

שום הערה ביחס ל - - כלומר, ראש העיר בטעות כתב שזה יעבור לבית עמנואל, שם זה היה, אבל האמת היא שזה עבר. ואני רוצה במקרה הזה לתת מילת שבח לראש העיר, שדווקא במקרה הזה הוא טיפל כמו שצריך ופיטר שני עובדים. לא יכול להיות מצב כזה שעושים דברים כמו שרוצים, כל אחד מנהל את זה כמו בזאר אישי שלו, ואנחנו שותקים. המלצה: פעילות יהדות המזרח צריכה להתנהל על ידי מחלקת התרבות כאחת הפעילויות האחרות של המחלקה. אין צורך באלה שהפעילו אותה באופן שערורייתי ולחסוך תשלום תקורה לבית עמנואל, שלא פיקח על הפעילות הזו. דרך אגב, לא קראתי במיוחד בדו"ח כדי שלא תהיה פה פרשנות לא בסדר, את כל הנושא של הלנת שכר בנושא של התזמורת הקאמרית. שם יש שערורייה אחרת, גם לא שילמו לעובדים. אבל לא חשוב מי צודק, מי לא צודק, החמור הוא שהתשלומים האלה לא הופיעו בדו"חות העירייה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הקאמרית?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> התזמורת הפילהרמונית, אני לא יודע איך אתם,

<u>מר ישראל זינגר:</u> סימפונית.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תודה על התיקון. סליחה גם פגעתי במישהו. דרך אגב, גם המרכז למוסיקה פועל בניגוד להנחיות.

ביקורת על סוגיות במחלקת הפיקוח העירוני. גבי, הגעת? ברשותך, תן לי דקה שתיים לנוח,

<u>מר ישראל זינגר:</u> תן לו להתאושש רגע. תן לו להתאושש רגע, הוא רק הגיע.

<u>מר ליעד אילני:</u> הוא עוד לא התחיל. ראש העיר, הוא עוד לא התחיל.

מר אדם קניגסברגר: בסדר, סליחה, אז אני אעשה את זה, אין לי בעיה.

למרות השיפור הניהולי שחל בעבודת המחלקה, מר זינגר, אני עשיתי את זה, כך שאתה לא יכול לחייך אם הוא לא זה, אני כתבתי את הדו"ח.

מר ישראל זינגר: אני מחייך כי אני,

מר אדם קניגסברגר: כן, כי אתה מבסוט.

מר ישראל זינגר: אני מבסוט, כי אתה באמת עושה דברים לא רעים לפעמים.

מר אדם קניגסברגר: למרות השיפור הניהולי שחל בעבודת המחלקה, אחד הנושאים החשובים הדורשים שיפור הוא יעילות האכיפה במפגעים באתרי הבנייה.

ב', למרות התלונות הרבות והעבירות החמורות, האכיפה נעשתה ביד רכה, כמדיניות, שלא מאמינה במתן קנסות אלא בשיחה ואזהרה בעל פה, כדברי מנהל המחלקה. רק ב-10% מהמקרים מתגלה מפגע וניתן קנס.

יש לי הערה בעניין הזה – זו דוגמא שעליה מותר להתווכח. מנהל מחלקה אומר – רבותי, זאת המדיניות שלי. הממצאים זה ממצאים, אבל אני חושב שלא צריך. בסדר, יש לנו ויכוח, הביקורת קבעה שצריך לעשות קנס. אבל כאן לא אומרים שהוא לא ביצע את עבודתו, אלא הוא מבצע את עבודתו לפי דעתו, לפי התנהלותו.

מר אביהוא בן משה: זה הביצה והתרנגולת ...

מר אדם קניגסברגר: סליחה, תחסוך ממני את ההערות שלך, כי אחר כך אני מתפרץ עליך משם שאתה לא צודק. שים לב, המנכ"ל כותב לי – איך אתה רוצה, 10% מהפניות למוקד אתה רוצה שיהיו קנסות על כל ה-100%? לא, זה תלונות שהגיעו למחלקה. זה תלונות על מפגעים, סליחה, לא תלונה שהבניין לא בסדר, זה תלונות במערך העבודה, באזור העבודה. זו תלונה חמורה. הדברים האלה צריכים להיבדק ולקבל עונש אם יש עבירה

כזאת. העבירות האלה גורמות אחר כך לנפגעים בנפש ולכן צריך במקרה הזה יד קשה ולא יד רכה. זו דעתי. אתם תעשו מה שאתם רוצים.

גב' רחל מרום: זה הפיקוח או פיקוח על הבנייה?

מר אדם קניגסברגר: פיקוח באזור בנייה.

גב' רחל מרום: באזורי בנייה.

מר אדם קניגסברגר: כן, גם.

מר אביהוא בן משה: אבל פיקוח עירוני, לא פיקוח על הבנייה.

גב' רחל מרום: בסדר, לא, אבל רציתי להבין, זה מפגעים, בורות, מהמורות שיש כתוצאה מזה שזה קרוב לאתר בנייה.

מר אדם קניגסברגר: הביקורת סבורה, ואני מזדהה עם המבקר ועם יועץ הביקורת, כי תפקיד המחלקה לאכוף את החוק. ולאור האסונות הרבים בתחום, יש לבצע טיפול אפקטיבי במפעים ולתת קנסות או ברירת משפט. הביקורת מצאה, תקשיבו טוב, שיעילות הפיקוח נמוכה. בעוד שמפקחי, אביהוא, יישר כוח, בעוד שמפקחי הסיירת הירוקה נתנו בממוצע 5.8 הודעות לתשלום קנס למשמרת, המפקחים הרגילים במחלקה נתנו הודעת קנס אחת למשמרת. כלומר, פי 6, סייר שמקבל הרצאת מוטיבציה ומשכנעים אותו שזו עבודה חשובה, ואני לא מדבר על שכר, ואביהוא נכנס לתמונה ואביהוא נלחם על העניין הזה, מה שמגיע לך מגיע לך, אני תמיד בדעה הזאת, ועושה פי 6 ממה שסייר רגיל. אז תגידו לי, מה תפקיד העירייה במקרים כאלה, שרואים את זה לפני העיניים?

גב' רחל מרום: המספרים הם למשמרת או לפקח?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לפקח. לפקח. לאור המפגעים הלא מטופלים גילתה הביקורת כי נראה כי לפקחים הרגילים חסרה מוטיבציה. המלצה, וראש העיר קיבל את ההמלצה – יש להציע מאמץ הסברתי, לשדרג את רמת המפקחים ולהחליף חלק מהם. רבותי, אין חובה, אם מישהו לא עושה את עבודתו נאמנה, אני יודע שיש ועד עובדים וכו' וקשה לפטר, אבל אפשר או להכניס לו מוטיבציה, או שיעבוד במקום אחר.

היערכות עירונית לחירום – ממצאי הביקורת מראים כי העיר ערוכה ברמה טובה לקראת שעת חירום, וזאת גם על פי חוות דעת של גורמים מקצועיים ארציים. כלומר, במצב חירום העיר שלנו ערוכה. יישר כוח למנהל האגף. זה היה אחד הדברים שגם בשנים קודמות המצב הזה היה. אך עד היום העיר לא נערכה כראוי לתרחיש לאסונות טבע, כמו שריפות, פגעי מזג אוויר ובעיקר לרעידות אדמה. אמנם הוכנה תוכנית, אך ללא תקציב והיערכות בשטח העיר אינה ערוכה באופן מיטבי לטיפול ברעידות אדמה. בשנים 2015 ו-2016 התקיימו 8 ישיבות של ועדת מל"ח, אך חברי המועצה, מר זינגר, חברי המועצה החברים בוועדה נעדרים מהישיבות, למעט 2 שהשתתפו מתוך 8 ישיבות רק באחת. הדבר מצביע על חוסר אחריות של החברים פה, של חברי המועצה, ועל חוסר מנהיגות מצד יו"ר הוועדה. שהרי חבר לא מגיע 3 פעמים לישיבה, על יו"ר הוועדה להדיחו. חלילה אם יקרה אסון, מי אחראי? אולי לא ציינתי שיו"ר הוועדה זה ראש העיר.

מיצוי הכנסות ממשרד הרווחה בגין העסקת כוח אדם – א', מהביקורת עולה כי אין הזנה של כלל התקנים העירוניים אלא רק תקנים ייעודיים. הדבר פוגע בקבלת תקנים ייעודיים ממשרד הרווחה ופוגע בשקיפות. (תפתחי עמוד 323). כל הויכוח בין הביקורת למבוקרים היה לא מכובד, ועוד ניתן גם גיבוי מלמעלה. אחד ההסברים לחוסר המתאם בדיווחים בנושא התקנים, שאלי מוסרי כל פעם מעלה את זה בישיבה, זה הדבר הזה, שלא מדווחים על חלק מהתקנים, ואז לך תדע מה המספר הנכון. כמו כן, ישנם תקנים שעבורם העירייה היתה זכאית לתשלום שלא אוישו ולא נשלחה בקשה לתקנים נוספים. בעמוד 323, אני אקריא לכם פסקה, זו התייחסות הביקורת לתגובה של מנהלי המחלקה:

הביקורת חוזרת, זו לא פעם ראשונה, על עמדתה כי רק בהזנת כלל התקנים העירוניים ניתן לבצע בקרה יעילה, ואין בכך בכדי לפגוע בקבלת תקנים ייעודיים נוספים מן המשרד. עושים התחכמות, לא מעבירים את כל התקנים למשרד הרווחה כדי שלא יורידו, מעבירים רק חלק, בפחד שאולי לא יקבלו יותר. אומרת הביקורת, פעם ועוד פעם ועוד פעם, ועדיין מתווכחים איתה, שצריכים להעביר למען השקיפות את כל התקנים.

הביקורת מעירה, אני שוב מקריא, כי מעבר לפנייה זו, כלומר, פנייה אחת היתה, אחת למשרד הרווחה, מעבר לפנייה זו לא נמצאו סימוכין לפניות של האגף למשרד הרווחה לשם בחינת הגדלת התקנים הייעודיים, וזאת לצורך הקטנת מספר התקנים העירוניים. הביקורת סבורה כי יש מקום לפנות למשרד הרווחה בנושא.

ועוד הערה – להערכת הביקורת, בתחשיב שנתי סך כל הסכומים שלא דווחו למשרד הרווחה, על אף שהעירייה היתה זכאית לקבל החזר של 75%, מסתכם ב-122,000 שקל.

סעיף הבא – העירייה משלמת עבור שעות נוספות וכוננות מעל ומעבר למאושר על ידי משרד הרווחה. רבותי, הנושא של שעות נוספות ושל הכוננות ועוד כל מיני תוספות, שהן למעשה תוספות שכר, נאמר גם בדו"ח של שנה שעברה וגם בנושא של התקציב, והמצב הולך ונעשה חמור ולא פחות. כל פעם יש יותר. העירייה משלמת עבור שעות נוספות וכוננות מעל ומעבר למאושר על ידי משרד הרווחה, והנזק השנתי לעירייה מתקרב ל-600,000 שקל. למשל, המשרד מכיר ב-864 שעות כוננות ואילו העירייה ב-1,804 שעות כוננות. עמוד 328.

סעיף הבא – הביקורת מצאה שקיימים דיווחי ליקויים למשרד הרווחה, בגין דרגת העובד, עמוד 329. למשל, עובד שהיה אמור להיות בדרגה 6, מר זינגר, דווח בדרגה 3 וכו'. על כך נגרם נזק כספי לעירייה. אבל זה לא אחד, יש עוד רבים. מדווחים על מישהו שהוא בדרגה גבוהה כאילו שהוא בדרגה נמוכה. רוצים לקבל בשביל מישהו אחר. ההערה שלי, למחוק אותה, לא שייכת לעניין. ההמלצה שלי: בנוסף לעריכת בקרה רבעונית פנימית במחלקת משאבי אנוש ברווחה, כלומר, יש מחלקת משאבי אנוש ברווחה והם עושים ביקורת רבעונית, יש לערוך בקרה של אגף משאבי אנוש בעירייה, הכללי, על כל מרכיבי השכר, לפחות אחת לשנה, באמצעות מערכת ממוחשבת מתאימה, בודאגה. פעם בשנה לבדוק את הכול, כי יש אנשים שהדרגה שלהם לא מתאימה, תאריכי הלידה שלהם לא מתאימים. יש הרבה ליקויים, צריך לתקן אותם, זה המון כסף.

השירות הווטרינרי – מקריאת הביקורת עולה שחסרים באופן דחוף לפחות 2 וטרינרים בעירייה וכתוצאה מכך אין אפשרות לערוך בדיקה מעמיקה בעסקים שמוכרים בשר, דגים וביצים. מספר הבדיקות והביקורות המבוצעות קטן מהנדרש ומספר הדו"חות שניתן קטן ביחס למספר העבירות. למשל, בשנים 2014-2015 הוטלו רק 31 קנסות. שנתיים, רק 31 קנסות. נושא האכיפה לוקה בחסר. בשנים 2014-2016, שזה הקדנציה של מר זינגר, נמצאו 53 עסקים שנבדקו רק פעם אחת. קיבלתי הערה שחלקם הם לצורך האכלת בעלי חיים, שאותם צריכים לבדוק אחד ל ... ומה עם

הרוב? כאשר מדובר בעסקי מזון ובמיוחד מהחי, יש להפעיל את מלוא הסמכות כדי לצמצם את החשיפה לסיכון בריאות הציבור. פסילת בשר והשמדתו הוא עונש כבד, אך לא מספיק. יש להוסיף על כך גם קנס. אדם נתפס שמנסה למכור סחורה פגומה או סחורה שפג תוקפה – פוסלים לו את העסק ובזה זה נגמר. מסכן, הפסיד כסף, אבל איפה הקנס? איפה המשפט? המלצה: מספר הרופאים הווטרינרים, מר זינגר, מספר הרופאים הווטרינרים בעיר צריך להיות בהתאם לתקן הנדרש בנושא על ידי משרד הפנים. במשרד הפנים אין חובה, יש המלצה. אני לא יודע בדיוק, אבל קראתי והמבקר יבדוק את זה, שצריכים להיות על כל, נאמר בוועדה 25,000, שמעתי שזה 40,000. על כל 40,000 – ווטרינר אחד.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> 40,000 תושב.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זאת אומרת, שבעיר כמו רמת-גן צריכים להיות 4 ווטרינרים ולא 2. אני לא רוצה לפגוע בתפקידים אחרים, איפה שצריך צריך להוסיף. תסלחו לי, אם מישהו חושב, איפה אביהוא? שמפקחי הכשרות יכולים להיות במקום הווטרינרים אז הוא טועה.

רכישת טובין – אגף הרכש – הביקורת מצאה כי ישנן רכישות טובין שלא התבצעו באמצעות אגף הרכש וסווגו כהזמנות שירותים. למשל, ב-6.4.16 הוצאו על כיבוד (תפתחי עמוד 412) באגף משאבי אנוש 87,000 שקל. חמור יותר, ב-17.1.16 נרשמה הוצאה, תקשיבו טוב, זה נורא מצחיק אבל, נרשמה הוצאה של 55,200 עבור חוברות ו-55,200 עבור כיבוד. מוזר, אותו סכום. הבטיח לי החשב, הגזבר, שהוא יבדוק את זה. עד היום לא קיבלתי הסבר איך אפשר שבדיוק אותם סכומים יוצאים לחוברות ויוצאים לזה. וחמור יותר, בשני המקרים לא היה קישור לחוזה התקשרויות, מסומן כאמור פריט מסוג 9999. זה מה שכתוב. רבותי, 55,200 גם לכיבוד וגם לחוברות. שערורייה. המלצה: על הגזבר לבדוק את ההוצאות הנ"ל ולתת הסבר לוועדת הביקורת. ואני מבקש לקבל את ההסבר, עבר למעלה מחודש, ואני רוצה שתבדוק את זה. זו שערורייה.

הביקורת מציינת שהפרוטוקולים של ועדת הרכש אינם כוללים את שמות הנוכחים, פירוט מלא של הליך קבלת ההחלטות ושמות המתנגדים. חוסר השקיפות ברישום הפרוטוקולים הוא רעה חולה בוועדות העירייה, למעט, אביבית, למעט ועדת תכנון ובנייה, ואף בוועדות ההנהלה. גם בוועדות ההנהלה שאת יושבת תקפידי שיהיה פרוטוקול שיכתבו את הכול, ולא רק רמזים שאנחנו לא נדע מה אתם עושים. אל תגיבי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בוועדת מכרזים כותבים כל מילה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כשביקשנו בהנהלה, אדם, כשהעלינו הצעה, אמרו שזו מציצנות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן. נכון. ג', חמורה יותר הביקורת בנושא בחירת הספקים. מתברר שהעירייה, תקשיבו טוב, מתברר שהעירייה ממשיכה לבצע רכישות מספקים שבשנת 2016 קיבלו את הציונים הנמוכים ביותר. למשל, ממוצע הציונים של הספקים הוא 92, הממוצע של הספקים 92, ועדיין, את רוב הרכישות רכשו מספקים שציונם 69.5 ו-72.2. למה? למה? המלצה: יש להפסיק את הרכישות מהספקים שציונם נמוך מ-80. ראש העיר אומר שבעתיד, תקשיבו טוב, שבעתיד תיבחן האפשרות להעלות את הציון הממוצע. מה זאת אומרת בעתיד תיבחן ההמלצה? רבותי, מי רוכש ציוד אצל אדם שהממוצע של הציונים שלו כל כך נמוך? אם הוא עובד איתך כבר, אני לא יודע כמה זמן, ב-2016 כותבים שזה הציון שלו, למה תיבחן בעתיד? הדו"ח הוא על שנת 2016. האם צריך להמשיך לעבוד עם הספק עם ציון 69.5 עד שתיבחן האפשרות? זו המלצת ועדת הביקורת לאור הדברים שנאמרו בוועדה. כלומר, הממוצע של 80 זו המלצה של ועדת הביקורת וגם היה דיון קצר בעניין הזה וזאת ההמלצה. ואני מבקש מראש העיר שלא יבחן את זה בעתיד אחרי הבחירות, שיחליט היום שלא עובדים עם ספקים חדשים שהציון שלהם כל כך נמוך. שיחליטו – 75, 80 – הממוצע הוא 92. אם הממוצע הוא 92, אלה שני חריגים שבולטים. הם מקבלים את רוב העסקאות. ואתם תשאלו אותי למה אני לפעמים כועס.

סוגיות בהתנהלות חברת מפעלי בית עמנואל – הביקורת מצביעה על איתנות פיננסית יציבה של מפעלי בית עמנואל. יחד עם זאת, ישנם ליקויים רבים בהתנהלות החברה,

<u>מר אריה מזרחי:</u> מגיעה מחמאה אז אומרים. יושב פה מנהל שמגיעה לו מחמאה, אז אומרים, למה לא?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הדורשים שיפור. סליחה. תקשיב טוב, כמו בישיבות הנהלת העירייה, גם בישיבות דירקטוריון אין שקיפות. בפרוטוקולים לא מצוין סדר היום. דרך אגב, אין מספור, לא חשוב, זה לא

רציני, של מהלך הדיון. אין מי בעד ומי נגד, ואם התקבלו ברוב. שום דבר. אין פרטים. עוד דבר – יש הצבעות בעזרת ייפוי כוח, בניגוד לתקנון. זה נוגד את התקנון. להצביע על ידי שליח, מה זה הדבר הזה? המלצה: הפרוטוקולים צריכים לשקף ולפרט את התנהלות הישיבה.

הסעיף הבא – הביקורת מציינת שוועדת הביקורת של בית עמנואל מתכנסת רק לקראת ישיבת האסיפה הכללית ואינה מקיימת פעילות בקרה עצמאית. המלצה: רצוי שבראש ועדת הביקורת של מב"ע יישב איש אופוזיציה שיש לו עניין בביקורת פנימית מקיפה של החברה. לא לצאת ידי חובה. לא יכול להיות מצב כזה שלא אכפת לוועדת הביקורת. יש שם 3 אנשים, שפעם בשנה מתכנסים לקראת הדירקטוריון. זה נוח למנכ"ל, זה נוח לכולם, גם ליו"ר, לכולם זה נוח שאין ביקורת. אבל, רבותי, אם יש ביקורת, תקשיבו טוב למה שאני אומר, אם יש ביקורת אנשים רציניים לוקחים לתשומת ליבם. אני הערתי בנושא ההיסעים, יושבת פה דליה לין, הכינה ספר. זה נקרא להתייחס לביקורת, ולא להגיד – בסדר, טופל.

היות וישנם עובדי עירייה בפועל, הגזבר, זה בשבילך, המועסקים על ידי בית עמנואל, כלומר, עובדי עירייה בפועל שהם עובדים בעירייה אבל מועסקים על ידי בית עמנואל, נשאלת השאלה – מי אחראי עליהם מבחינת החוק, האם המעסיק המשלם שכר או הממונה בעירייה? למשל, אם יש מנהלת מחלקה שעובדת בבית עמנואל ועבודתה בעירייה, למי היא כפופה? עכשיו, מה בודאגה, יש מנהלת מחלקה שעברה לעירייה, לא, לא, אתה אל תענה, אתה לא עונה. יש מנהלת מחלקה שעבדה במפעלי בית עמנואל ועברה לעירייה, מה כותבים לי? שבתקופה שהיא עבדה בבית עמנואל הדברים לא התנהלו כראוי. עכשיו כשהיא עובדת בעירייה הכול בסדר. חבר'ה, לא יכול להיות מצב כזה שמישהו עובד במב"ע לא מקיים את הנהלים, עובר לעירייה – הכול בסדר. אין להעסיק עובדים בבית עמנואל. אין.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא היית ברור בכלל. לא הבנתי אותך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא הבנת, אז אני אסביר לך עוד פעם, בצורה יפה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא, לא, אתה מדבר יפה, אבל לא הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: יש עובדים, הביקורת בדקה 10 אנשים, מדגם מתוך הבכירים שנבחרו. 5 מתוכם הועסקו על ידי בית עמנואל, קיבלו משכורת מבית עמנואל, אבל עבדו בעירייה בפועל.

מר דני גולדשטיין: את זה הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: את זה הבנת. 5 מתוך 10 שנבדקו. אולי יש שם 30 ש-15 מתוכם עובדי עירייה? אין לנו מספר. אני אומר, מה שבדקה הביקורת, יפה?

מר דני גולדשטיין: או קיי.

מר אדם קניגסברגר: עכשיו, מבין ה-5, אחד סיים את עבודתו, שניים עברו לעירייה ויש שניים שעדיין עובדים שם, מתוך אלה שבדקו. אבל נגיד, אני נותן דוגמא,

מר משה בודאגה: יש תהליך.

מר אדם קניגסברגר: אדוני, לא צריך להיות אחד שיקבל שם.

מר משה בודאגה: מתוך חמישה – מצוין.

מר אדם קניגסברגר: לא מתוך חמישה, מתוך חמישה שנבדקו עשרה. אבל אולי יש מאה? אתם בסדר. אני אחזור על מה שאמרתי. נגיד שיש מנהלת מחלקה, לא משנה מי, שהתקבלה לעבוד בבית עמנואל, אבל היא למעשה עובדת בעיריית רמת-גן. בתקופה שהיא עובדת בבית עמנואל, נגיד שהיא עבדה מ-2014 עד סוף 2015, נגיד שנתיים, היא התנהלה מבחינה מנהלתית בצורה גרועה ביותר. כשהיא הגיעה לעירייה, העבירו אותה לתקן העירייה, שמו לה חשב, שהוא איש מקצוע, ועכשיו היא מתנהלת כיאות. אבל היא לא עבדה אצלנו, היא עבדה שם, אז מי אחראי עליה, בית עמנואל אחראי עליה או העירייה אחראית עליה? איך יכול להיות שמישהי שעובדת באגף החינוך, אגף החינוך, דליה, עובדת באגף החינוך, היא מקבלת

משכורת בבית עמנואל? מה זה הדבר הזה? מי בעל הבית שלה? אתה יודע שאיש נותן שכר יש לו חשיבות בהעסקה – הוא מעלה שכר, הוא מוריד שכר, יש חשיבות. לא יכול להיות שזה יהיה צינור להעסקת עובדים כדי למלא תקנים נוספים. ואת מי הכניסו שם? אתה יודע.

מר שמואל לרמן: מה אתה רוצה מדני? מאיפה דני יודע?

מר אריה מזרחי: דני יודע. זה עבר בירושה.

מר שמואל לרמן: לא חשוב.

מר אדם קניגסברגר: מהביקורת עולה, תקשיבו טוב, מהביקורת עולה שישנם גם יועצים המועסקים בבית עמנואל שנים רבות ואין תיעוד שהתקיים מכרז בתחילת העסקתם. ההמלצה שלנו היא שיש לקיים מכרז חדש לבחירת יועצים, כולל אותם. אולי הם טובים, אבל לא יכול להיות שאנשים יעבדו ללא מכרז שנים שנים, ואתם יודעים מה קורה במשך הזמן.

גב' רחל מרום: זה הרגולטור פתר לנו, אדם, ב-1.1 מי שלא כלול במאגר היועצים, שאני לא יודעת אם פורסם,

מר אדם קניגסברגר: או קיי, אני עומד לסיים, ברשותכם. עמדתי בלוח הזמנים ואפילו פחות.

מר שמואל לרמן: הרבה פחות, אדם.

מר אדם קניגסברגר: נכון. אני תמיד פחות אם לא מפריעים לי.

מר שמואל לרמן: אני משגיח.

מר אדם קניגסברגר: אישורים לטאבו – הביקורת מציינת שישנם ליקויים מנהליים מהותיים רבים שהתגלו בתהליך העבודה במחלקה. אני

צמצמתי את זה מאד כי אני לא- - המלצה: יש לבצע בדיקה של בנייה בלתי חוקית או חריגות בנייה לפני מתן אישור לטאבו ולבצע חיוב בארנונה והיטלי פיתוח ממועד ביצוע החריגה. יש אנשים שעשו חריגות בנייה. דרך אגב, היום, תקראי את מה שכתוב בחוברת שאת מסרת לי לקראת יום ראשון, את ההתחלה, מה כתוב שם בפסקה השניה. אני כבר מכיר את הכול. כתוב שם שאנחנו לא יכולים להתעלם מעבירות בנייה ולתת להן הכשר. מה נותנים להם? לא רק שנותנים להם הכשר, לא נותנים להם קנס, נותנים להם להמשיך לבנות והם גם לא משלמים כמו שצריך. אני מדבר על טאבו. יש לבצע חיוב בארנונה והיטלי פיתוח וכו'. המלצה: יש לתת אישור לטאבו במקרים שיש חשד לעבירות בנייה ללא הודעה לפיקוח על הבנייה. קודם כל צריך לתת,

<u>מר גרשון טוסק:</u> ... כבר טופל ...

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, אני לא אמרתי שלא טופל.

<u>מר גרשון טוסק:</u> כי לדליה אמרת שהיא תיקנה, לי לא אמרת.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> איזה קנאי אתה. איזה קנאי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> גרשון, עזוב, גרשון.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> קנאי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תרשה לי להגיד לך, אם אתה תקבל ביקורת ואתה תביא לי דו"ח ותכין תיקון ליקויים, אני אבוא לפה, אני אשתטח לפניך ואוריד בפניך את הכובע. זה מה שאני מצפה, שהאנשים המבוקרים יתקנו. זה לא מספיק טופל. אני מתנצל.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זהו, לא?

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, אין לתת אישור לטאבו במקרים שיש חשד לעבירות בנייה ללא הודעה לפיקוח. תודה, שולמית. אין.

ואחרון אחרון – מחלקת נכסים – רבותי, עוד דקה. אלי, עוד דקה תישאר פה כי זה הסוף. תשלומי מע"מ על השכרת נכסים – ברוב תיקי הנכסים לא נמצא תיעוד לאופן תשלום המע"מ ולא מופיע בהסכם השכירות סעיף המטיל אחריות לגבי תשלום המע"מ על השוכר. רבותי, סליחה, אני לא יודע אם אתם מבינים את המשמעות החמורה של הדבר הזה, תיכף אני אתן דוגמא. יותר משכך, אין גורם המרכז את תהליך השכרת הנכסים, לרבות ... דבר העלול לגרום לעירייה הפסדים כספיים גדולים ולחשוף את העירייה לאי יישום הוראות החוק. דוד, זה בשבילך, למשל, בהסכם עם שוכר מסוים, החייב 100,000 שקל לעירייה למע"מ, לא רשום מי משלמו. למה שהוא ישלם אותו? למה? אם בחוזה שלו לא כתוב מי צריך לשלם את המע"מ, למה שהוא ישלם? אז יש מקרים רבים כאלה. העירייה צריכה להקפיד על כל דבר. רבותי, זה כסף ציבורי.

מר דני גולדשטיין: לא הבנתי. לא הבנתי. לא הבנתי.

גב' רחל מרום: בהסכם, זה נתון לפרשנות הוא אומר.

מר דני גולדשטיין: לא כתוב מי נושא במע"מ?

גב' רחל מרום: כן.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי.

מר דני גולדשטיין: אם לא כתוב אז אנחנו נושאים בכל מקרה

מר אדם קניגסברגר: אם לא כתוב אנחנו צריכים לשלם.

מר דני גולדשטיין: אנחנו נושאים בזה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> סימן שזה כולל.

<u>מר אלי מוסרי:</u> זה יוצא מאיתנו, 17%.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל בחוזה שאתה עושה עם מישהו,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> כשמדובר על מגורים אין מע"מ. אם זה נכסי מגורים, אין בהם מע"מ. אם זה מסחרי, תמיד יש מע"מ ותמיד השוכר הוא הנושא.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אז לא כתוב.

<u>מר אלי מוסרי:</u> איך זה לא כתוב בחוזה?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> נכון.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אתה רוצה שאני אחפש את העמוד?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אנחנו משכירים ב-17% פחות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן. המלצה שלי, מר זינגר - יש למנות אדם מהעירייה שיהיה אחראי על נושא השכירות מקליטתו ועד הדיווח לרשות המיסים. אין כל צורך ביועץ חיצוני. רבותי, בכל מקום שמים יועץ, אבל מי אחראי? היועץ, אתם יודעים מה התפקיד של יועץ, הוא בא, מייעץ, הוא לא אחראי על כלום. שישימו בן אדם שיהיה אחראי. דרך אגב, זה מופיע בסעיף 6.4.4.

לסיכום – אני ממליץ לחברי מועצת העיר לקרוא את כל דו"ח הביקורת. אני הבאתי לכם רק צימוקים, תסלחו לי, זה דו"ח ארוך, את המלצות ועדת הביקורת ולדרוש שיתקיים פעם אחת דיון עליהן במועצה כנדרש.

כמו כן, אני מודה באופן אישי, בשמי ובשם חברי הוועדה, למבקר העיר מר דני רייף, לעוזרתו הגב' נצחיה בריקס, ולכל צוות יועצי הביקורת שעמלו קשה והגישו לנו דו"ח מקצועי, מקיף ומכובד. תודה רבה, רבותי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, תודה רבה, באמת, כל הכבוד. יישר כוח. גבי, לילי, אתם רוצים משהו להוסיף?

<u>מר ליעד אילני:</u> שמוליק, אתה עוד חבר בביקורת?

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, ראש העיר לא נמצא פה, אני ביקשתי כמה פעמים שיוסיפו אנשים לוועדת הביקורת. התשובה היתה – אם תתנהג יפה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אם תתנהג יפה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> ואף פעם לא היה מצב שהיו 3 בוועדת ביקורת, תמיד היו או 5 או 7. תמיד.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני ביקשתי מראש העיר תיכף בהתחלה לצרף עוד 2 אנשים לוועדת הביקורת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 3 יש, דני.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> עכשיו 3. זו פעם ראשונה. תמיד היו 5 או 7.

מר שמואל לרמן: 5 או 7?

מר דני גולדשטיין: כן. המספר צריך להיות אי זוגי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, תנו לי, הוא רצה לשמוע. ביקשתי לצרף עוד 2.

מר ליעד אילני: אדם, הוא היה המנהל שלך בבית הספר?

מר אדם קניגסברגר: הוא אמר לי,

מר משה רווח: ליעד, הוא לא התנהג יפה.

מר ליעד אילני: לא, אני אומר,

מר משה רווח: הוא לא התנהג יפה.

מר דני גולדשטיין: זה גם לא הגון שכל העבודה נופלת עליו.

מר שמואל לרמן: תשמע, אמרתי לאדם כבר כמה פעמים, הוא משקיע בזה ים של שעות, ובאמת, כל הכבוד לו, שלא תבינו לרגע. ממש כל הכבוד לו.

מר דני גולדשטיין: לגמרי. לגמרי. לגמרי.

מר שמואל לרמן: בכל דבר שהוא עושה, הוא משקיע המון המון שעות. א', הוא פנסיונר, אבל יש לו מלא נחת גם מזה.

מר דני גולדשטיין: לא קשור. לא קשור.

מר שמואל לרמן: לא, אני אומר, יש לו גם מלא נחת מזה.

מר דני גולדשטיין: יש פה פנסיונרים שלא עושים כלום.

מר שמואל לרמן: הוא עושה עבודה נהדרת בכל דבר שהוא מטפל.

מר דני גולדשטיין: לגמרי.

מר שמואל לרמן: באמת, אדם, כל הכבוד. באמת אני אומר.

מר אדם קניגסברגר: תודה.

מר דני גולדשטיין: יישר כוח, אדם.

עו"ד רועי ברזילי: תקשיבו למה שהוא אומר באמת, בנפש חפצה.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר אדם קניגסברגר: זה לא עניין של העבודה. מה שמפריע לי,

מר שמואל לרמן: לגבי בית עמנואל כל מה שהוא אמר אני מאמץ בשמחה. באמת בשמחה.

מר דני גולדשטיין: אביבית, אם זה נכון, כל הכבוד, כי באמת יש מה ללמוד.

מר שמואל לרמן: לי זה הכי טוב, בחיי, למה? כי הוא בא לעזור לי, הוא לא בא לקלקל לי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, חבר'ה, דבר אחד אני רוצה להגיד – אני לא מחפש אנשים שיעשו את העבודה, אני אעשה את כל העבודה לבד. אני מחפש אנשים שיאתגרו אותי בוועדה, שיגידו – ככה בסדר, ככה לא בסדר. בודאגה יושב פה והוא יודע, כשאני מיניתי סגן, בודאגה והסגנית שלו והמפקחת אמרו לי – אדם, האיש הזה יעשה לך צרות. איך אתה אמרת אז?

מר דני גולדשטיין: והם צדקו.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, אמרו לי – הוא לא ייתן לך לעבוד. אמרתי, אני מחפש אנשי שיאתגרו אותי. אני מחפש עוד 2 שיאתגרו אותי בוועדה. לרמן שהיה בוועדה לפחות היה בא והיה אומר – זה לא בסדר, זה כן בסדר.

מר שמואל לרמן: גם אם הייתי בקואליציה, אם זה לא היה טוב הייתי אומר שאתה צודק לחלוטין.

מר אדם קניגסברגר: בסדר. אבל לא יכול להיות מצב כזה שהעבודה,

מר ליעד אילני: לא עזבת בגלל שהוא איים עליך, נכון, אדם?

מר שמואל לרמן: חלילה.

מר ליעד אילני: לא, הוא עזב, חשבתי אם גם פה הוא עזב בגלל שאיימו.

מר דני גולדשטיין: הוא עשה את עבודתו נאמנה. מה יש לאיים עליו?

מר ליעד אילני: שמוליק עזב את ועדת הביקורת. שאלתי אם גם פה הוא עזב בגלל שאולי אתה איימת.

מר שמואל לרמן: לא, לא עזבתי, לא עזבתי. פשוט השינוי, הייתי מבסוט לעבוד עם אדם, היה בסדר גמור

מר שמואל לרמן: איך יכולת להיות בוועדת ביקורת בתור יו"ר המועצה?

מר שמואל לרמן: אני לא חבר הנהלה.

מר ליעד אילני: הוא לא חבר הנהלה.

מר דני גולדשטיין: אהה, כן? יו"ר הוא לא באופן אוטומאטי?

מר שמואל לרמן: אני לא חבר הנהלה, לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שמוליק, מה הלאה?

מר אדם קניגסברגר: מי שרוצה להתייחס.

מר שמואל לרמן: יאללה, רבותי, דיון. לאדם אסור לדבר. ועכשיו כל מי שרוצה לדבר יצביע. לכם מותר לדבר אם אתם רוצים. לילי כמובן לא רוצה. בבקשה, מאיפה אנחנו מתחילים? ליעד, רוצה?

מר ליעד אילני: בסוף. בסוף.

מר שמואל לרמן: שלום, אתה גם? רוצה משהו?

עו"ד שלום לוי: כרגע לא.

מר שמואל לרמן: שולמית, מי עוד? אריה. דני, רוצה?

מר דני גולדשטיין: כן, למה לא?

מר שמואל לרמן: תתחילו כאן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה רק לומר תודות, כי אחרי מה שאדם אמר כבר אין לי הרבה מה להוסיף. אני רוצה להגיד תודה לדני רייף ותודה רבה לאדם, באמת, על העבודה, ויישר כוח, כי אתה עושה את העבודה בהתנדבות, יישר כוח, אין מילים. באמת, כל הכבוד. תודה.

מר אלי מוסרי: אני אדבר מכאן, כיוון שהגב שלי בעייתי.

מר שמואל לרמן: בבקשה, אין בעיה.

מר אלי מוסרי: קודם כל, הרבה תודה לאדם, אני אתחיל מאדם, שהוא הגיע לכאן חולה. הוא דיבר איתי היום בטלפון. אז באמת, אדם, עמדת בזה בגאון.

מר אדם קניגסברגר: תודה.

מר אלי מוסרי: אז יישר כוח. ותודה רבה למבקר ולצוות, שבכל אופן יש מבקר בעירייה, כמו שיש שופטים בירושלים יש מבקר בעירייה.

מר ישראל זינגר: סוף סוף, נכון?

מר אלי מוסרי: לא סוף סוף.

מר ישראל זינגר: לפני זה לא היה.

מר אלי מוסרי: היה מבקר, אבל הוא לא ביקר.

מר דני גולדשטיין: היה מבקר.

מר אלי מוסרי: הוא קיבל משכורת. אני יכול להגיד שהוא קיבל משכורת בזמן ולא היו איחורים בשכר, או קיי?

מר ישראל זינגר: תודה. יפה.

מר אדם קניגסברגר: וגם בשנה שהוא לא עשה כלום,

מר דני גולדשטיין: אתה צודק במה שאתה אומר.

מר אלי מוסרי: וגם בשנה שהוא לא עשה כלום, אני לא יודע אם כלום, לא רוצה להגיד את המילה, אחר כך זה יהיה,

מר דני גולדשטיין: בחלקו.

מר אלי מוסרי: לכאורה, נגיד לכאורה.

מר אדם קניגסברגר: לא לכאורה. הוא לא מסר דו"ח של 2013.

<u>מר אלי מוסרי:</u> כיוון שאני ברשות דיבור, אז אני אגיד ככה, לכאורה הוא לא עשה הרבה, אבל הוא היה עדיין המבקר, בתוקף, רשמי וכל זה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> קיבל משכורת.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אבל משפט אחד אני רוצה לגבי גנים ונוף, משפט אחד. תראה, אדם, אני לא יודע מאיפה היית חד משמעי לגבי גנים ונוף, אבל היתה לי זכות להיות מחזיק התיק כמה שנים. זו מחלקה נהדרת, באמת. ואני חושב שצחי אחרי עושה שם גם כן עבודה נהדרת ויגיע לו על כך, יש עוד הרבה מה לשפר, אבל מבחינה מקצועית, כל מחלקה יש לה שני דברים – יש לה, אחד, הפרק המקצועי; והפרק השני, הפרק האדמיניסטרטיבי ניהולי. מבחינה מקצועית, אני חושב שגיל שיבולי הוא מנהל מקצועי לעילא ולעילא. מבחינה אדמיניסטרטיבית זה כבר סיפור אחר, לא יודע מה קורה שם. מקצועית, יש לנו מנהל מקצועי טוב וטוב שזה כך. תודה רבה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> מחזקת.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אני יכול?

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, אריה היא בתור .

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אני קצר. כמו תמיד אני קצר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אתה מרשה לו, כן? בסדר גמור. בבקשה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> קודם כל, אני רוצה להודות גם לדני, בעיקר אני חושב לאדם, שעושה את עבודתו בהתנדבות מלאה ועושה אותה על הצד הטוב ביותר. היתה לי הזכות להיות בוועדת ביקורת, אני מדבר מניסיון, הייתי מספר שנים בוועדה, אין מה להשוות למה שנעשה, ובזה, כשקראת לי הצידה אמרתי לך. זה נכון שלא נעשה, אבל אותם המבקרים כמעט

שעשו את העבודה אז עושים אותה היום תחת דני. זאת אומרת, המבקר כדמות,

מר ישראל זינגר: הוא מקרין.

מר דני גולדשטיין: תן לי שניה לסיים. אין מה להשוות כדמות בין מבקר למבקר, אבל המבקרים היו אותם המבקרים שעשו את העבודה.

מר אדם קניגסברגר: חלקם. חלקם.

מר דני גולדשטיין: חלקם. אני לא יודע את כל השמות היום, שעשו את עבודתם נאמנה. היה דו"ח והיו מסקנות לדו"ח ודברים כן בוצעו. אין מה להשוות, אני אומר שוב, אין מה להשוות לקדנציה שאני הייתי בה בוועדת ביקורת, שרווח היה יו"ר ואחר כך, אם אני לא טועה, אבי ליליאן היה, למה שנעשה היום. ועל כן אני חושב שיש להסיר את הכובע בפניך על העבודה המצוינת שאתה מבצע. תודה רבה.

מר אדם קניגסברגר: תודה רבה.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה אריה.

מר אריה מזרחי: ערב טוב לכולם. קודם כל, תודה גדולה מכל האנשים פה למר דני רייף על עבודה טובה, יפה, ממצה וענייינית. אני מצטרף למה שדני אמר לגבי אדם, למרות שהוא חולה, הוא עושה עבודה יסודית מאד, טובה מאד ורואים תוצאות. אנחנו מודים לו על כך, אדם.

מר אדם קניגסברגר: תודה.

מר אריה מזרחי: אני רוצה להתייחס, האם דו"ח הביקורת בכלל מיושם? אני מתייחס לנושא שהיה בביקורת ב-2014, שנכתב שמנהל אגף שפ"ע מסר עבודות לקבלנים ללא מכרז וגרם לנזק של 1,150,000 שקל.

לא היתה שום התייחסות, אף אחד לא פעל, שום דבר. אמנם הלכתי למשטרה והנושא עדיין בחקירה. הגשתי לוועדה לחיוב אישי שהכספים האלה יוחזרו לקופת העירייה, זה כספנו, כספי התושבים, לא יכולים לעשות איתם כברצונם. והמשכתי לעקוב אחרי העניינים. אז הממצאים, הוא שהיה זה מה שממשיך להיות. במקום להעביר את מנהל האגף מתפקידו ולהכניס אדם אחר, אותם דברים נמשכים וביתר שאת ובחומרה. ובחומרה, כי לא נוקטים שום דבר. לא יודע מה הסיבה, לא יודע מה הסיבה, לא רוצה להיכנס לסיבות, פשוט מאד, אם כל אחד היה מחזיק עסק פרטי משלו והיה לו מנהל כזה כושל, הוא היה מעיף אותו מיידית. אבל פה בעיריית רמת-גן מותר הכול. מותר הכול. אני לא יודע איזה זכויות יש לו, אני לא יודע למה, איזה חסינות יש לו, ועוד להמשיך ולפעול בצורה חמורה. ואני רוצה להביא כמה ממצאים שנתגלו לאחרונה וממשיכים.

מסתבר שקבלנים שמועסקים, אגב, אותו מנהל מחזיק תקציב של בערך 330 מיליון שקל מכספי העירייה. הוא מנהל את זה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> פחות. פחות. פחות הרבה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> כמה אגף שפ"ע?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> 150 מיליון.

<u>מר אריה מזרחי:</u> לא, לא, לא, 300 ומשהו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא משנה. כדאי שתבדוק את המספרים. לא משנה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> בדקתי בדיוק.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני קונה את ה-300 מיליון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה חינוך אולי.

מר אביהוא בן משה: אני קונה את זה.

מר אריה מזרחי: גם 150 מיליון זה תקציב אדיר כדי שאדם כושל ינהל אותו. מה מסתבר? שקבלנים שעובדים בעירייה ומקבלים תשלום יתר, והוא האריך להם את החוזים ללא מכרזים, הוא גם מרשה לעצמו להכניס לשם אנשים כדי שיעסיק אותם. הרבה קבלנים שעובדים בעירייה מקבלים הוראות ממנהל האגף שיעסיק אנשים שהוא ממליץ לו והוא מביא לו אותם. זה מאד מאד חמור. מאד מאד חמור.

מר אביהוא בן משה: אתה יכול להרחיב קצת?

מר אריה מזרחי: אני לא רוצה לפגוע באנשים ולא רוצה להרחיב.

מר אביהוא בן משה: אתה יודע איזה חברה קבלנית עושה את זה?

מר אריה מזרחי: אני ידוע איזה חברה קבלנית, אני יודע גם איזה אנשים. איך אמרו? לא לפגוע באנשים. אני לא מדבר על החברה הקבלנית. החברה הקבלנית תלויה במנהל האגף. ברגע שהוא נותן להם את הכסף והוא אומר להם – אתם תעסיקו את X או את Y או את הפקידה הזאת או את האישה הזאת, תעסיקו אצלכם, או את העובד הזה תעסיקו אצלכם כי אני משלם לכם, זה מאד מאד חמור. אני אומר שזה קיים, בדוק. אתה יודע שאני בודק דברים, הנה, רצו להגיש נגדי, דרך אגב, אני מצלם את הדברים, אני מתעד את הדברים. אפילו שלאחרונה כמה מפקחים, אני אתן לך דוגמא, שלא עבדו ולא היו בכלל בעבודה, נרשמו להם על ידי מנהל האגף, כשמנהלי התחנות לא רצו לרשום להם בכלל שעות, נרשמו על ידי מנהל האגף באופן אישי ושולם להם שכר כשהם לא עבדו.

מר ישראל זינגר: אריה, אריה, אריה,

מר אדם קניגסברגר: זה נכון.

<u>מר אריה מזרחי:</u> זה נכון, אני יודע שזה נכון, אני בדקתי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שניה, יש לי בקשה, כמו שלפני נדמה לי שנה וחצי אדם הביא, שני שמות נבדקו ואחד איננו, כדי לא, אתמול רק קראתי בישיבת מועצת העיר בבת ים, להבדיל, שנאמר משהו כללי ואז כאילו כל חברי המועצה הרגישו פגועים.

<u>מר אריה מזרחי:</u> לא כללי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע, תקשיב, אם יש בידיך שמות, מכיוון שגם אחד הדברים שלא פעלו בעבר, ועדת משמעת והשעיה, אז מה שאני מבקש, אם יש, כמובן אם אתה יודע,

<u>מר אריה מזרחי:</u> יש בידי שמות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע. אם יש, תעביר לי אותם, אעביר אותם לוועדת המשמעת שתבדוק את זה. זה הכול. עשו את זה גם במחלקות אחרות.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני אעביר לך. אני העברתי שמות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, לי לא העברת. אדם העביר לי, משהו קרה. אז תעביר לי בבקשה אם יש.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני אעביר לך שמות. א', אני לא יודע אם אתה תעשה משהו, כי אם עד עכשיו לא עשית כלום,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אתה אל תגיד. העברת לי או לא? תעביר לי שמות ואחר כך תגיד.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני העברתי שמות פה בישיבה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, אני לא יודע, לא העברת לי שמות.

<u>מר אריה מזרחי:</u> העברתי פה שמות בישיבה ואמרתי מי האנשים וגם העברתי לך דו"ח כזה שחתום על ידי לשכת ראש העיר נתקבל, ולא עשית שום דבר, לצערי הרב.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אריה, אל תצטער על מה שאתה לא מדייק. תעביר שמות שלדעתך לא עובדים,

<u>מר אריה מזרחי:</u> מדויק. אני אעביר לך את המסמכים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כי אם לא תעביר שמות, לא אמרתי משהו אחר, אתה עלול, אל תפסיק אותי, אתה עלול לגרום לאי נעימות לכל עובדי העירייה, שרובם הם לא כאלה לפחות לדעתי.

<u>מר אריה מזרחי:</u> א', אני לא אמרתי שכל עובדי העירייה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, לא, תעביר לי שמות.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני אמרתי לך, מפקחים מסוימים שעובדים באגף.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תעביר שמות וזהו.

<u>מר אריה מזרחי:</u> בסך הכול יש שם 3 מפקחים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אז תעביר לי.

מר אריה מזרחי: אני לא רוצה להעביר שמות של אנשים.

מר ישראל זינגר: אתה לא רוצה, אז אל תגיד כללי.

מר אריה מזרחי: אני אעביר לך באופן אישי. אני לא רוצה להגיד אותם.

מר ישראל זינגר: תעביר לי באופן אישי.

מר אריה מזרחי: בסדר.

מר ישראל זינגר: ואז אני אבקש לבדוק.

מר אריה מזרחי: אני גם אביא לך את אותם דפים שהגשתי לך לפני שנתיים,

מר ישראל זינגר: תעביר לי קודם שמות של עובדים.

מר אריה מזרחי: שלא נעשה שום דבר.

מר ישראל זינגר: תעביר לי קודם שמות של אנשים.

מר אריה מזרחי: יש חותמת של לשכת ראש העיר שנתקבל.

מר ישראל זינגר: טוב. מכיוון שהתווכחתי איתך אני מוסיף לך, יש לך 4.5 דקות.

מר אריה מזרחי: אני כבר מסיים. עדיין יש עובדים שלא מגיעים באופן סדיר לעבודה ומקבלים שכר. זה מאד חמור. אני באופן

אישי, ישראל, אני באופן אישי צילמתי את האנשים האלה בשעות של עבודה והעברתי את הממצאים האלה למשטרה. צילמתי אותם בפירוש כמה פעמים, שהם מנהלים עסקים אחרים, עובדים במקומות אחרים, לא נמצאים בעבודה ומקבלים משכורת. וכל זה באגף הזה.

מר ישראל זינגר: או קיי. יש עוד אגפים שידוע לך, אגב?

מר אריה מזרחי: לא בדקתי. אני בדקתי במיוחד את האגף הזה.

מר אביהוא בן משה: כן, הוא מתמחה ב-שפ"ע.

מר ישראל זינגר: או קיי.

מר אריה מזרחי: וישראל, חמור מאד שהביקורת כתבה ב-2014 את הדברים ועד היום, ישראל, חמור מאד שהביקורת כתבה את הדברים האלה ב-2014, אני העליתי אותם, לא היתה שום התייחסות. לא עשית כלום לצערי הרב. אם היה לך בעסק הפרטי שלך מישהו כזה, היית מיידית מפסיק את עבודתו. אני לא יודע מה החסינות שיש לו פה, לא יודע, כי כל ראש עיר אחר היה תיכף ומיד מטפל בזה.

מר ישראל זינגר: לא כדאי שאני אגיד לאיזה אנשים אולי היתה פה חסינות ואין? אז בוא לא נדבר. תביא שמות – נטפל.

מר אריה מזרחי: תראה, ברגע שלא נעשה, אני מדבר על עובדות, מ-2014, הדו"ח של 2014 הוקרא, הודגש ולא נעשה שום דבר.

מר ישראל זינגר: יש לך שמות? תביא.

מר אריה מזרחי: אני אומר לך, יש לי שמות,

מר ישראל זינגר: אז תעביר.

מר אריה מזרחי: וקיבלת את השמות ממני והם נמצאים אצלך בלשכתך. אני אביא לך את ההעתק שנתתי לך.

מר ישראל זינגר: יפה.

מר אריה מזרחי: אמרת לי – אני לא מטפל בזה, יש מבקר. כשהמבקר הגיש את הדו"ח, אם אתה זוכר טוב מאד,

מר ישראל זינגר: לגבי שמות של אנשים שלא מופיעים לעבודה?

מר ליעד אילני: כן. אמרת – יש מבקר.

מר אריה מזרחי: אמרת – יש מבקר. אני לא נוגע בזה, יש מבקר.

מר ישראל זינגר: או קיי. תביא לי את זה בבקשה.

מר אריה מזרחי: זו היתה תשובתך.

מר ישראל זינגר: לא, לא, דברים אחרים שהיו לגבי דו"ח, לא שמות של אנשים, כי אחרת הוא לא היה מזכיר את זה כרגע.

מר ליעד אילני: לא שמות, על הטענות.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא.

מר אריה מזרחי: היו טענות עם שמות מפורשים, ישראל.

מר ישראל זינגר: שמות של אנשים שלא עובדים? ליעד, אני יודע מה אני אומר למה הוא לא אומר את זה.

מר אביהוא בן משה: ראש העיר, אפשר אולי לבקש מהמבקר, לאור ממצאי 2014, פשוט לשוב ולבקר באופן נקודתי את הדברים ולראות האם דברים טופלו או שנשארו כפי שאומר אריה. זה יכול לעזור מאד לכולנו.

מר ישראל זינגר: או קיי. תודה. עוד דקה.

מר אריה מזרחי: אביהוא, זה שאתה אומר את זה עכשיו, למה זה לא נעשה מ-2014? מה זה הדבר הזה? מ-2014, בן אדם חוגג על קופת העירייה, עושה גרעון, אנחנו נלחמים להוציא תקציבים מן היקב ומן הגורן, אני לא יודע מה, נלחמים פה על תקציבים, ויש כזה בזבוז ולא מתייחסים. בבקשה, אני מוכן לשמוע את המבקר.

מר ישראל זינגר: זהו, אריה? תודה. זהו?

מר אריה מזרחי: האם זה מקובל עליכם, האם זה מקובל על חברי המועצה, האם זה מקובל על התושבים שיש תופעה כזאת והיא ממשיכה והיא לא מטופלת? אז בוא היום, תגיד לו – "נו-נו-נו" והוא ימשיך לעבוד?

מר ישראל זינגר: אריה, תודה. מה שאני מבקש, אם יש עוד למישהו, לכן הזכרתי, דיבר בזמנו אדם גם על בעל מקצוע אחר בתחום תכנון ובנייה. אני חושב שמה שיכול להשלים את זה שאמרנו בהתחלה שלא לפגוע בעובדי עירייה, אני חושב שגם עובדים מעטים שנמצאו או יימצאו שאינם באים לעבודה, נגיד בשפה כללית, זה אחד המפגעים היותר חמורים, כי זה גם מטיל דופי ברוב עובדי העירייה. ולכן, לפחות שמות שהובאו, אני לא זוכר את השמות, היו שם טענות אחרות שהזכרת, כל מי שהובא שם אלי ולפי הנוהל ועדת המשמעת, שומרוני, ומי עוד? פרקש ו -

מר אריה מזרחי: בוא נשאל שאלה פשוטה, ישראל, מנהל האגף עבר ועדת משמעת לאור הדו"ח?

מר ישראל זינגר: אני מדבר כרגע על עובדים שלא באים לעבודה.

מר אריה מזרחי: אני מדבר על עובד שהוא אחראי עליהם.

מר ישראל זינגר: שלא באים לעבודה.

מר אריה מזרחי: אבל מי חותם להם על זה? ברגע שמנהל האגף חותם להם ומשלם להם כסף,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע.

מר אריה מזרחי: מה רגע? הוא עם חסינות אצלך?

מר ישראל זינגר: אריה, הובאו אלי גם עובדים אחרים,

מר אריה מזרחי: לא, תסביר את עצמך.

מר ישראל זינגר: ואני לא מזכיר פה שמות, גם, אני לא יודע אם זה נכון או לא, גם מאגפים אחרים, כולל אגף שכולנו אוהבים – חינוך, אז לא אגיד כרגע מה הומצא או לא. אני יודע שוועדת המשמעת נותנת המלצות ואז פועלים מה שפועלים. זה מה שאני רוצה, שהתופעה הזאת,

עו"ד רועי ברזילי: ...

מר ישראל זינגר: לא, רק אם יש תלונה.

מר אריה מזרחי: אני שואל שאלה. אני התלוננתי פה,

עו"ד רועי ברזילי: אבל אריה אומר משהו פשוט – יש לו מנהל שחותם. אתה יכול להביא יועץ ארגוני הכי פשוט, יראה מי מגיע, יסתכל על הניירות, יקום בבוקר יראה מי התעורר למשאית, מה הבעיה?

מר ישראל זינגר: קודם כל, נעשו ביקורות לפי תלונות, לא תמיד נמצא שזה נכון וננקטו צעדים. או קיי, תודה. הבא בתור.

מר אריה מזרחי: אין בעיה, אני אשלח תמונות של אנשים וזמנים, תיעוד של זמנים, הכול אני אשלח.

מר ישראל זינגר: שמות אנשים התחייבת. בוא תעביר לי.

מר אריה מזרחי: שמות של אנשים שעובדים גם במקומות אחרים ומקבלים משכורת אצלנו.

מר ישראל זינגר: 100%. זה דבר שאני רואה אותו בחומרה יתרה. מטיל דופי על כל עובדי העירייה.

מר אריה מזרחי: סליחה, עובדי העירייה, לא הטלתי דופי באף עובד עירייה.

מר ישראל זינגר: לא אתה. התופעה, התופעה מטילה דופי.

מר אדם קניגסברגר: זה נכון.

מר אריה מזרחי: נכון, התופעה מטילה דופי.

מר ישראל זינגר: לכן אני רוצה שמות.

מר אריה מזרחי: אני אמרתי בדיוק את השמות. אני קודם כל שואל אותך שם אחד – את מנהל האגף הבאת לוועדת משמעת? תענה לי על השאלה הזאת. תענה לי על זה.

מר ישראל זינגר: אריה, הוא לא מופיע לעבודה?

מר אריה מזרחי: מה?

מר ישראל זינגר: הוא לא מופיע לעבודה?

מר אריה מזרחי: כתוב בדו"ח שהבן אדם, בניגוד לחוק, מסר עבודות לקבלנים

מר ישראל זינגר: שמעתי. כנראה אני לא מסביר טוב,

מר אריה מזרחי: סליחה, אני לא מסביר טוב? הדו"ח ברור וצלול.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. שלום.

עו"ד שלום לוי: ערב טוב. אריה,

מר אריה מזרחי: מה, מה, מה אריה? לא, אני לא מבין.

עו"ד שלום לוי: אתה רוצה עוד זמן?

מר אריה מזרחי: אני שאלתי שאלה. הוא הובא לוועדת משמעת? נעשה לו משהו מאז?

עו"ד שלום לוי: הוא אמר לך לא.

מר אריה מזרחי: לא. תודה רבה. לא זה גם תשובה.

מר ישראל זינגר: לא אמרתי לא. אמרתי שבנושא,

עו"ד שלום לוי: הוא בא לעבודה. שהוא בא לעבודה והוא עובד טוב.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר אריה מזרחי: הוא בא לעבודה והוא מבזבז 1,150,000.

מר ישראל זינגר: שלום, אני מציע,

עו"ד שלום לוי: קודם כל, יישר כוח לדני המבקר ולצוות שלו, יישר כוח לאדם ולצוות שלו בוועדת הביקורת. אנחנו רואים פה ספר מכובד, עב כרס, יש פה הרבה דברים וצריך ללמוד מהם ולהסיק את המסקנות, משני הספרים – גם הספר העבה וגם החוברת הדקה שוועדת הביקורת הוציאה. אבל אני שואל את עצמי, ופה הויכוח הזה, האם אנחנו הסקנו את המסקנות או לא הסקנו את המסקנות? יש פה מאות של המלצות של המבקר, מאות, בכל סעיף יש המלצות, יש גם תגובה. אני לא אומר שתמיד המלצה של מבקר היא ההמלצה הנכונה, לפעמים המבקר מבקר וההנהלה, ראש העיר או מנהלי האגפים, יכולים להסביר למבקר למה הוא טועה בביקורת שלו. לא כל ביקורת היא ביקורת נכונה. אבל צריכה להיות איזו אינטראקציה בין המבקר לבין המבוקרים. ואנחנו, כחברי מועצה, ששומעים את כל הדברים האלה ולומדים אותם וקוראים, אני חושב שאנחנו לא מקבלים פה שום דו"ח לאחר יישום המסקנות של הדו"ח. קח לדוגמא, דו"ח של 2014 או של 2015, לעולם לא קיבלנו פה מה הושם בדו"ח, מה הנהלת העיר, ראש העיר וכל הנהלת העיר, מה החליטו לקחת על עצמם ומה לעשות ומה לא.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז מה שאתה ממליץ בעצם, זה להוסיף פרק של יישום.

עו"ד שלום לוי: אני אומר, בשביל לסגור הרמטית דו"ח כזה, שהושקע בו הרבה כסף,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: להוסיף פרק של יישום.

עו"ד שלום לוי: הושקע בו הרבה כסף, הרבה מאמץ.

מר ישראל זינגר: שלום, רק כדי שלא תהיה טעות, יש דו"חות, לא עכשיו נרחיב על זה, של תיקוני ליקויים. אולי המנכ"ל, בבקשה.

מר משה בודאגה: אני רוצה מילה אחת. על כל דו"ח אנחנו עוברים, מטפלים בכל הנושאים, הנושאים האלה מועברים לוועדה, הוועדה מקבלת את ההערות שלנו, מנהלי האגפים מתקנים. לא את הכול אפשר לתקן, אבל חלק גדול מאד מתוקן.

עו"ד שלום לוי: לפעמים לא צריך גם.

מר משה בודאגה: חלק גדול מאד מתוקן. ואם אתה רוצה, תקבל את הנתונים. הוועדה מקבלת את זה, גם המבקר. גם המבקר מקבל את זה. הנה, הוא פה, תגיד להם את זה.

עו"ד שלום לוי: אני לא מקבל את זה, אנחנו כחברי מועצה,

מר דני רייף: על פי חוק, המנכ"ל הוא יו"ר ועדת תיקון ליקויים והוא יושב עם הצוות ומכין ומעבירים את זה לוועדת ביקורת. אם תבקש, יעבירו גם אליכם.

עו"ד שלום לוי: אני אשמח. כי אני חושב שזה הנוהל התקין, שבסופו של דבר כשמגישים ספר,

מר דני רייף: אדם תמיד מדבר על תיקון הליקויים,

עו"ד שלום לוי: נכון.

מר דני רייף: על זה אדם מדבר, אז הוא מקבל. יעבירו גם אליכם.

מר אדם קניגסברגר: אני גם אמרתי, דרך אגב, לשבח,

מר דני רייף: כן, אתה ציינת, אבל הוא לא קישר את זה.

מר אדם קניגסברגר: שדו"ח תיקון הליקויים שופר מאד לעומת שנים קודמות. אמנם הוא ניתן באיחור, כלומר, היה שיהוי, אבל כל שנה הדו"חות האלה משתפרים. אני חוזר עוד פעם – כל שנה דו"חות תיקון הליקויים משתפרים. השנה קיבלנו דו"ח הרבה יותר גדול על תיקון ליקויים. עוד הערה לשלום – בכל דו"ח מבקר, לכל סעיף יש את הערות ראש העיר ובהם הוא כותב אם הוא מקבל את הערות הביקורת או לא מקבל את הערות הביקורת.

עו"ד שלום לוי: נכון. כך צריך להיות.

מר אדם קניגסברגר: מה שחשוב ומה שציינתי שמפריע לי, שאת הדברים שאני מציין, כלומר, ההמלצות שוועדת הביקורת כותבת, אין התייחסות אליהם בכלל. זאת אומרת, לא מופיע סעיף טיפול בנושאים האלה, וזה חמור, משום שלפעמים ההדגשה של ועדת הביקורת היא אחרת מאשר הנושא של המבקר.

מר ישראל זינגר: טוב. שלום, בבקשה.

עו"ד שלום לוי: זה דבר טבעי, כי לך אין את הכלים לבדוק את הדברים שאתה כותב פה, אין לך את הכלים לבקר את המבוקרים. ולכן, את כל מה שאתה לוקח, את הדו"ח שאתה מגיש כוועדת הביקורת, אתה לוקח מתוך ספר הביקורת. אתה לוקח מתוך ספר הביקורת ומדגיש,

מר אדם קניגסברגר: שלום, אתה טועה.

עו"ד שלום לוי: ונותן הערה ומדגיש את הדברים שהם נראים לך קצת יותר חריגים.

מר אדם קניגסברגר: אני אתקן. אני יושב עם המבוקרים משעה 4 עד שעה 11. יש להם הזדמנות, אני שואל את השאלות ויש להם הזדמנות להשיב. אני כותב את הדברים גם לאחר הדברים שנאמרים לי וההתרשמות שלי מהתשובות שלהם. אני אתן לך אולי דוגמא: אם אותו אדם שדובר עליו קודם לא רצה להשיב ואמר – הוא לא עונה, אז אמרתי לו – אתה יושב בוועדת הביקורת, אם לא מוצא חן בעיניך אתה יכול ללכת. והוא נשאר וענה.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר אדם קניגסברגר: לכן, לוועדת הביקורת יש שינויים. ועדת הביקורת גם מוציאה דו"ח. עם כל הכבוד, אני ראיתי שחברי המועצה, רובם ככולם, מתייחסים בכבוד להערות ועדת הביקורת, ואני מקווה שגם ההנהלה תתייחס לזה בכבוד.

מר ישראל זינגר: וגם יש דו"ח, אני חוזר, אם לא הובן, שלום, יש, אמר דני רייף שפועלים לפי החוק, אם רוצים אפשר גם להעביר לכולם. אדם, הרי זה לא סודי. בבקשה, עוד? כן, שלום.

עו"ד שלום לוי: אין בינינו ויכוח. אני חס וחלילה, לא אמרתי חלילה שאתה לא עושה עבודה, להיפך, אמרתי יישר כוח והכול בסדר. אנחנו פשוט את הדו"ח הסופי של הדו"ח של 2015,

מר ישראל זינגר: תיקון הליקויים.

עו"ד שלום לוי: תיקון הליקויים.

מר אדם קניגסברגר: אני מסכים איתך.

עו"ד שלום לוי: לא קיבלנו. זה מה שביקשתי להגיד.

מר ליעד אילני: כמו שאתה רואה בספר התקציב את שנה קודמת, אתה רוצה גם לראות פה מה,

עו"ד שלום לוי: נכון.

מר ישראל זינגר: 100%.

מר ליעד אילני: יש בזה איזה היגיון.

מר ישראל זינגר: אפשר לבקש. כי לפי החוק הוא צריך להעביר לאדם. תרצו – תבקשו – תקבלו. בבקשה, זהו שלום?

עו"ד שלום לוי: כן. תודה.

מר ישראל זינגר: תודה. ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. האמת שיש לי "דה-זי"ה-וו", כי יש פה דברים שנאמרו בשנה שעברה ובשנה שלפני שעברה ולפני שעברה, איכשהו תמיד אותן סוגיות עולות, אותם עובדים, אריה, שלא מגיעים לעבודה, וכל פעם נטפל ולא נטפל, ועדיין זה,

מר אריה מזרחי: כשזה לא מטופל ככה זה יימשך. בקיצור, זה לא מטופל.

מר ליעד אילני: וגם את הטענה של שלום, לדעתי שמענו גם בשנים הקודמות. אני רוצה לומר בנושא, ראש העירייה, אני שמח לשמוע שזו הדעה שלך לגבי עובדים שלא מגיעים לעבודה, אבל למה צריך לבדוק רק את העובד? איפה מי שמנהל אותו? יש לו, אני לא יודע איך זה נקרא, אביהוא, אולי אתה תעזור לי, אני באמת לא יודע, זה נקרא מנהל אזור, מנהל עבודה, מנהל צוות?

מר אביהוא בן משה: מנהל תחנה.

מר ישראל זינגר: אל תתמקד רק בזה. מדובר על עובדים בכלל.

מר ליעד אילני: אז אני אומר, מנהל התחנה,

מר ישראל זינגר: אם יש ממצאים שגם מישהו שותף לזה, גם זה בא לוועדת משמעת.

מר אריה מזרחי: אם היו מנהלים טובים,

מר ישראל זינגר: רגע, אל תפריע לו עכשיו.

מר אריה מזרחי: זה לא היה קורה בכלל.

מר ישראל זינגר: הבנתי. אל תפריע לו עכשיו.

מר אריה מזרחי: א-ב בניהול. אני לא מפריע.

מר ישראל זינגר: לא, לא, הבנתי, שמענו אותך, תביא לי שמות עד סוף הישיבה. אשמח מאד.

מר אריה מזרחי: א-ב בניהול.

מר ישראל זינגר: יפה.

מר אריה מזרחי: טפל במנהלים.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר, אני בטוח שזה חשוב לך לא פחות. חשוב לכולנו,

מר ישראל זינגר: ננקטו גם צעדים, הושעו אנשים. לא אגיד שמות.

מר ליעד אילני: אני אומר, חשוב לנו לכולנו לא לפגוע חלילה באף עובד עירייה, אבל אני חושב שאנחנו צריכים לזכור שתמיד על כף המאזניים, אנחנו פה קודם כל כדי לא לפגוע בציבור. אנחנו פה כדי לשמור על זה שהכסף שלו מנוהל בצורה הוגנת. ולאחר מכן כמובן נעשה הכול כדי לא לפגוע בעובדי עירייה.

האמת ששאלו אותי היום למטה – היום זה יהיה קצר? זה יהיה ארוך? בנינו בעיקר עליך, אדם, אמרת שעתיים, אבל בסדר. אבל אני חושב שהספר מדבר בעד עצמו. אין לנו הרבה מה להוסיף. מה שחשוב לראות זה באמת איך הדברים מתוקנים. ואני חייב לומר שאני סומך על מנכ"ל העירייה שהוא מתקן את הדברים, אין לי ספק, הוא יודע לטפל בדברים. אבל חשוב שאנחנו, בהמשך להערה של שלום, גם אם זה לא כתוב בחוק, באמת נקבל, אני בטוח שלאדם לא תהיה התנגדות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> דו"ח תיקון ליקויים.

<u>מר ליעד אילני:</u> נקבל כולנו את דו"ח תיקון הליקויים. גם אם זה על כל הדו"ח וגם אם זה כל פעם על נושא ספציפי, לא מזיק, להיפך, אנחנו רק נמחא לכם כפיים על כך שטיפלתם.

אני רוצה רק לסיים כמו כולם, לומר תודה גדולה לדני רייף ולצוות שלו, לנצחיה ולכל המבקרים. דני, בכלל, בזמן האחרון אני כל הזמן חושב על זה, מאז שרצו למנות את המחליפה שלך לנציבת שירות המדינה, העדפת להיות איתנו כנראה, אחרת היית שם. אז כבוד בשבילנו.

אני רוצה להודות, אדם, הודו לך כולם, אבל אני אומר, אתה בשבילי הדוגמא שזה לא משנה פנסיונר, לגיל אין משמעות, אתה עובד בצורה שהיא באמת מעוררת הערצה, גם בתחום הזה של הביקורת, גם בוועדת התכנון והבנייה, גם בכל הוועדות האחרות, ובכלל בנושאים העירוניים, בהשקעה שהיא באמת, אין לי מה לומר. והיום הזה, אני לא זוכר עם מי דיברתי אתמול שהוא אמר לי – זה יום חגו של אדם. כי באמת, אתה עובד קשה כל השנה וזה המקום לומר לך בשם כולנו תודה.

ראש העירייה, היית מקודם בחוץ, רק לסיום, עולה שוב ושוב, גם פה, טענה, כל שנה מחדש על מספר חברי הוועדה, שמעולם לא היה מצב שהיו רק 3 חברי ועדה. היו 5 או 7.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כנראה אבל אף אחד לא היה שעובד כמו 3, כמו אדם.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> כן, אבל אף פעם זה לא היה כל כך מעט. הוא כל הזמן מבקש שמישהו יעזור לו. אני לא מבין כאילו למה ההתעקשות שלא.

<u>מר ישראל זינגר:</u> או קיי

<u>מר ליעד אילני:</u> ואם אפשר, אני שמח שאתה גם מעריך את העבודה הקשה שהוא עושה, אם אפשר לסייע בידו, אז אני חושב שזה יהיה לכבודה של העירייה. תודה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> בכל מקרה, תמיד יהיה רוב לקואליציה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> או קיי. תודה. רועי, בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז גם אני מצטרף בקצרה לברכות לכל הצוות, באמת עבודה טובה, והכרנו זמנים ואירועים ותקופות אחרות, שלא רק שהביקורת לא היתה, גם כשהיא היתה היא לא היתה פונקציונאלית. אני עוד לא יודע כמה היא תהיה פונקציונאלית כאן, אבל על פניו היא נעשית, זה כבר חצי עבודה. אז גם לך, אדם ידידי,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תודה, רועי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אתה זוכר, רועי, שהיא לא נעשתה בזמנו. עבדנו ביחד אז, נכון?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הביקורת לא נעשתה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> האכיפה שלה, אני,

<u>מר שמואל לרמן:</u> פחות יודע.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> פחות יודע. לא פה ולא עכשיו. אני כן רוצה להתייחס ל-3 נושאים קצרים שכן בלטו לי בדו"ח הזה - אחד זה נושא אישורים לטאבו; השני זה בית עמנואל; ותיכף אני אגיע גם לשלישי.

נושא אחד בתוך הנושאים האלה, לגבי אישורים לטאבו וחריגות בנייה. אני יודע, גם מניסיון, שהרבה מאד נכסים בטאבו הועברו או קיבלו אישור עירייה להעברה בטאבו גם כאשר יש להם עבירות בנייה. ונכון שהמבקר התמקד בזה ודיבר על זה, שחלק מהנכסים עוברים, והביקורת לא ממש מתמקדת ולא עושה מדידות ובטח לא גבייה רטרואקטיבית של החובות

והכול, אבל שימו לב כמה הפסדים, איזה מחיר אנחנו משלמים. וחשוב להביט על עוד דברים שלא עלו בדו"ח הזה. כשאנחנו מעבירים נכס בטאבו, כאשר יש בו חריגות בנייה שמעולם לא שולמו עליהם היטלי השבחה, לא נעשו מדידות כדי להעריך את גודל הנכס החדש, ופשוט מקבלים אישור עירייה, אנחנו גם פגענו בהליך התכנוני הטבעי. לא שומעים אותי?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הם לא מקשיבים. אנחנו שומעים.

מר אדם קניגסברגר: הם לא שומעים, אבל שומעים.

עו"ד רועי ברזילי: אז היתה לנו נקודה משמעותית, זאת אומרת, פעם אחת איבדנו את האפשרות שלנו לאכוף את עבירת הבנייה כאשר חלפו 5 שנים ועבירת הבנייה התיישנה. פעם אחת שאנחנו לא היינו מסוגלים להגיש כתב אישום על שימוש. ובפעם השלישית, שכבר הבן אדם מכר את הדירה שלו עם חריגות הבנייה ונתנו לו אישור לטאבו להעברה, לא עצרנו את התהליך הזה ואמרנו – פה זה צריך להיעצר. או שתשלם, או שתהרוס, או גם וגם. ובנקודה הזאת, למשל, בשכונה כמו עמידר, ששם נערכו הרבה מאד עסקאות של נכסים שבהם נעשו עבירות בנייה, יכולנו לייצר הליך תכנוני חדש ולהגיד לאותם אנשים, שהרגישו טוב מאד להתנגד לתוכנית של שינוי, של פינוי בינוי נרחבת, להגיד להם – רבותי, יש יום שיבוא ואתם תשלמו את המחיר על זה. ואת היום הזה אנחנו פספסנו. הדו"ח הזה העלה את זה, אבל לדעתי לא העצים את חומרת הדברים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אפשר לתקן את זה עדיין?

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יודע. זה אתם. אני חושב שהנקודה הזאת היא חשובה, עלית, אבל קצת כמו פרפר ריחפת מעל, לא באשמתך, אבל לא העלית את כל המשמעויות וההשלכות של הדבר הזה. אז אני חושב שצריך באמת להגדיל שם את הנושא של הביקורת. אתה יודע, בסוף גם צריך לשאול את השאלה – מי שומר על השומרים? שאל את זה אריסטו, גם לנו יש את הזכות לשאול את זה. יש זכות וצריך ליצור איזה מנגנון שבו אנחנו מסוגלים גם לבקר את הביקורת. בסדר?

לגבי הרכש, זה הנושא השני שרציתי לומר, יש פה איזו שהיא הערה מאד חריגה בעיני. בא המבקר ואומר – רבותי, כשיש מכרזים שבהם פועלים

בדרך של הצעות מחיר, אז אנחנו צריכים לקבל כמה שיותר פניות. ובאה העירייה ותרגמה את הנושא של הפניות לכמה שיותר פניות לאותם אנשים, עד שיתנו את המחיר שאנחנו רוצים, או משהו כזה. המבקר בא ואומר, חוזר ואומר, למרות מה שאתם אומרים, אני חושב שצריך להגיע, כאשר מדובר בהצעות רכש רגילות, צריך לקבל כמה שיותר מציעים, לא כמה שיתור הצעות מאותם מציעים. ופה התשובה של ראש העיר לעניין הזה – לא, ככה זה, דינאמי – אני אפילו לא זוכר את התשובה. מן תשובה מוזרה כזאת – ככה זה מושלך מכל דיני המכרזים. תשובה שלא קשורה בכלל לעניין. יש פה הגיון ציבורי ברור. ככל שיש יותר מציעים, ככל הנראה, ברוב המקרים אנחנו נקבל הצעות טובות יותר, אנחנו נכניס עוד אנשים לשוק הספקים שלנו שמסוגלים לתת מענה לצרכים, ובסוף אנחנו גם עונים על מטרה ציבורית לא רק להפחית את שווי הרכש שאנחנו רוכשים או הטובין שאנחנו רוכשים, אלא גם כלפי המשק כולו, כאשר אנחנו מאפשרים לעוד אנשים להתחרות ולתת שירותים למגזר הציבורי. ולבוא ולהגיד – אנחנו לא מקבלים את דו"ח המבקר בהקשר הזה וחושבים שנכון יהיה לפנות לאותם אנשים כל הזמן, ומקסימום לתת להם כמה פניות עד שיגיעו למחיר שאנחנו רוצים, זו לא המטרה של דיני המכרזים. זו לא המטרה. ואני חושב שאת ההערה שלך, אני לא יודע כמה אתה הספקת לעבור על ההערות של ראש העיר, על התשובות של ראש העיר לדו"ח המבקר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> על כולם.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז אני לא חושב שזו התשובה הראויה, ישראל, עם כל הכבוד. היא סותרת את דיני המכרזים במהות ואני חושב שאתה צריך לשנות את ההתייחסות שלך. זה בעמוד 425 סעיף 6 בתשובות, סעיף 775 בהתייחסות של המבקר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> איזה עמוד זה?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> 425. לגבי בית עמנואל – גם פה, היתה המלצה והערה מאד ברורה, ועל פניו חשבתי שראש העיר קיבל את ההמלצה, המבקר בא ודיבר ואמר שיש עובדים שנקלטים בבית עמנואל והם בעצם עובדים בעירייה. ועוד פעם, ביקורת למבקר, אדוני המבקר, השמועה או הסברה לפיה בית עמנואל הוא סוג של ספק שירותים עבור העירייה במובן של כוח אדם, יש כאלה שאומרים חצר אחורית להעסקה שהיא פחות

נוקשה מהכללים שחלים על העירייה. בנקודה הזאת הייתי מצפה שהבדיקה המדגמית לא תהיה על 4 עובדים, אם אני זוכר נכון זה היה,

מר אדם קניגסברגר: לא, היתה בדיקה על 10, מתוכם 5,

עו"ד רועי ברזילי: גם לא 10 עובדים. אני חושב שהיתה צריכה להיות בדיקה מדגמית הרבה יותר משמעותית. וגם הביקורת, כאשר אנחנו עושים ביקורת,

מר ליעד אילני: סליחה שאני קוטע אותך. אני אומר רק בעניין הזה, הביקורת לא צריכה להיות בעניין הזה לבית עמנואל, כי אני מניח שמי שמנחית את ההנחיה לבית עמנואל לקלוט עובד כזה או כזה זה לא בית עמנואל, צריך לבקר פה את מי שמנחה.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. לא מעניין אותי איך הוא הועסק, מעניין אותי כבר שהוא קיים שם. אם הוא קיים במערכת והגענו למסקנה שזו לא הדרך הראויה לערבב בין החברה העירונית לבין עובדי העירייה, לא בפונקציות ולא במהות ולא בתפקידים ולא בדרך הקבלה של העובדים, אז בואו נעשה בדיקה מקיפה. עכשיו, זה לא היה איזו שהיא הערה צדדית – אדוני המבקר, תבקר גם את הסיפור הזה. זה היה דבר שכמעט ישב בלבבות האנשים כאן ובראשיהם של האנשים שזה קיים ואנחנו יודעים וזה כמו פיל לבן שכל הזמן מסתובב פה וצריכה ביקורת מעמיקה. אם יש לך כמעט 2,000 עובדים בבית עמנואל, זמניים ולא זמניים, צריכה להיות ביקורת יחסית יותר גדולה. על 10%, לא 10 עובדים.

מר דני רייף: כשהביקורת היא מהותית היא על 10% מהעובדים הבכירים. לא בדקתי את כלל העובדים. הביקורת התמקדה בעובדים בכירים וזה עניין את הביקורת. אנחנו לא בדקנו את הסייעות וכו'.

עו"ד רועי ברזילי: אז הנה לך קריאת כיוון.

<u>מר דני רייף:</u> בסדר. הסתכלנו בנושא הבכירים, זה עניין אותנו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז לדעתי, זה חמור אולי לא פחות אפילו, שהעובדה שבכירים בעירייה מועסקים בבית עמנואל בכלל. אבל בוא,

<u>מר דני רייף:</u> זה מה שהביקורת ראתה לנכון.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני מבין. אני מבין. אבל יש לנו זכות לבקר את הביקורת. ואני חושב שזה ראוי שנבקר את הביקורת.

בתשובה של ראש העיר, בחלק הראשון של המשפט, ראש העיר מקבל את המלצת הביקורת. נקודה. כלומר, שלא ראוי שיהיו עובדי עירייה בבית עמנואל. אחרי זה במשפט השני, באותו משפט, המדיניות העירונית היא שחלק מבעלי התפקידים יועסקו ב-מב"ע. אני לא מכיר מדיניות עירונית כזאת, שקובעת שחלק מהעובדים יועסקו ב-מב"ע, ובטח שזה סותר את החלק הראשון של המשפט שהוא נגמר בנקודה בסוף. אז אני לא מצליח להבין. צריך להיות פסיק? אז הטעות היא פסיק. אז איך ראש העיר מקבל את המלצת הביקורת שהיא היתה חד משמעית? אני לא יודע לקרוא את המשפט הזה באופן שבו הוא לא משתמע לשני פנים.

ואני רוצה להבין כאן, אדוני ראש העיר, אם זו המסקנה, אז כן יש לנו מדיניות עירונית להעסיק עובדים, עובדי עירייה בבית עמנואל, אז בוא נגיד את זה כאן. יש מדיניות כזאת שאף אחד מאיתנו לא ראה, או לפחות לא חברי האופוזיציה, אני יכול לדבר בשמם. ואם אין מדיניות כזאת, אז בוא תגיד את זה כאן, בוא נפסיק את הסאגה הזאת. אולי לפני שדו"ח המבקר יבוא ויעסוק בעובדים הזוטרים שעובדים דרך בית עמנואל, בוא נעצור את זה כאן, נגיד שזו המסקנה, אין מדיניות כזאת, ונתנהל כמו שעירייה מתוקנת צריכה להתנהל, שיש חברות עירוניות ויש להן עובדים ויש עירייה שיש לה עובדים, ולא נערבב בין שני התחומים האלה באופן שיוצר חוסר סדר ובלגאן וגם הוצאה כספית לא קטנה. אז אני מבקש שההערה שלך, אדוני, תובהר, כי אני חושב שזו זכותנו לקבל תשובה בעניין הזה. עד כאן.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זאת היתה המלצת ועדת הביקורת, שכל העובדים של העירייה יעבדו בעירייה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני לא דיברתי על ההמלצה. ההמלצה, אמרתי אותה, ברורה, חד משמעית. התשובה היא לא חד משמעית.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ואני לא יכול להבין, אני לא יכול לאשר דו"ח, לפחות לא את החלק הזה של הדו"ח,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מסכים.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> באופן שהוא לא חד משמעי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מסכים. מסכים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זהו, רועי? אני רוצה להקריא את ההמלצה, בתקווה שנצביע עליה פה אחד.

מועצת העיר מאשרת פה אחד את סיכומי ועדת הביקורת והמלצותיה לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2016, יחד עם ההתייחסות המפורטת של ראש העיר לכל אחד מהסעיפים בסיכומים ובהמלצות.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני מבקש להפריד בין השניים. אני מאשר את דו"ח הביקורת, אני לא יכול לאשר את עמדת ראש העיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בהצבעה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לא, אבל אי אפשר לאשר את זה ביחד.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לדעתך.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז אני מבקש להסתייג מעמדת ראש העיר. אני מבקש להצביע על ההסתייגות שלי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא, אתה יכול להצביע נגד.

<u>מר משה רווח:</u> יש יועץ משפטי, שיגיד מה הוא חושב.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> או שאני יכול להציע הצעה או שאני יכול לבקש להסתייג ממשהו מסוים, מה זה?

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה, דקה אחת. אין פה הסתייגות בדו"ח המבקר, רק בתקציב. אז תצביע נגד.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז ההסתייגות שלי היא לאשר את שני הדברים ביחד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תצביע נגד, רועי, פשוט תצביע נגד.

<u>מר עזרא נחום:</u> מי בעד הצעת ההחלטה כפי שהקריא יו"ר המועצה?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> שניה. שניה. כל שנה, אפשר להעביר הצעה משנה לשנה ואז להצביע פה אחד. מי שלא רוצה יצביע, ואתם מקבלים רוב, יפה. אבל אפשר גם להתגמש ולהגיד, למשל, אני אתן דוגמא, היו שתי הערות של ראש העיר, כלומר, במקרה זה מי שהיה אשם זה המנכ"ל לקח על עצמו, שלא תואמת את דו"ח המבקר. הן לא תואמות. אם דו"ח המבקר כותב במפורש שמונה אדם כסגן כפוף לסמנכ"ל, סליחה, יש לך נציגים שלך, שיבואו לוועדה ויגידו שזה לא נכון.

<u>מר משה רווח:</u> עזרא, תעשה הצבעה וזהו, נו.

מר עזרא נחום: אתה מזכיר את שמי, אז אני אענה.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה.

מר עזרא נחום: מנהל התפעול כפוף ישירות למנהל המחלקה ולא אלי. יש טעות בדברי מבקר העירייה.

מר אדם קניגסברגר: יפה. יפה. לי אין בעיה עם העניין הזה. מהדבר הזה גם נבעה התחושה שלי שאם זו טעות אז חוסר האמון לא קיים.

מר ישראל זינגר: לא, לא בהכרח.

מר אדם קניגסברגר: רגע, שניה. אם זה נכון מה שכתוב בדו"ח המבקר, יש חוסר אמון. אם זה לא נכון, אז יש אמון. אז אנא מכם, עזרא, אתם עוברים על הדו"ח, לא אני. אתם עוברים עליו בהתחלה, זכותכם להעיר הערות. היה לכם פעמיים או שלוש הזדמנויות לתקן את זה ולא תיקנתם. אז אל מי אתם באים להלין? אז אני אומר דבר כזה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אפשר לכתוב את ההערה הזאת עכשיו בפרוטוקול. אפשר לכתוב את ההערה של עזרא.

מר אדם קניגסברגר: כשהכניסו את האדם הזה, ברשותך, אני אומר דבר כזה, הרי דו"ח המבקר של 2016 הגיע בסוף השנה גם למבוקרים והחליטו כתוצאה ממה שכתוב שם להביא עוד אדם לשם שיפקח על העניין. וכתוב שם שהאדם הזה הוא תחת הסמנכ"ל. זה מה שהיה כתוב ב-2016.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: היו צריכים לכתוב שזו טעות.

מר אדם קניגסברגר: אם בינתיים שינו, אז גם המבקר בזמן הדיון של ועדת הביקורת, כי על זה היתה שאלה ספציפית, אני שאלתי ספציפית את שני האנשים שיושבים פה,

מר ישראל זינגר: טועים.

מר אדם קניגסברגר: לא. הם אמרו – אנחנו לא יכולים לענות. הם אמרו – אנחנו לא יכולים לענות. נכון או לא נכון?

מר ישראל זינגר: טועים, נו.

מר אדם קניגסברגר: הם אמרו שהם לא יכולים לענות.

מר שמואל לרמן: אדם, אז בוא תגיד לי איפה הנקודה. הבנתי מה שאתה אומר. מה הבעיה? למה אי אפשר לאשר את ההמלצות?

מר משה רווח: ישראל, נו, מה אתה מקיים דיון כזה? שיצביע נגד וזהו.

מר שמואל לרמן: אדם, מה הבעיה? אנחנו מאשרים את ההמלצות שלך. אין בעיה. אני לא מבין את הנקודה. רבותי, די.

עו"ד רועי ברזילי: מותר לי להגיש הצעה נגדית. מותר לי להגיש הצעה נגדית.

מר שמואל לרמן: כן? אז דקה.

מר אדם קניגסברגר: שניה. שניה. אתה מאשר את ההמלצות שלי, אבל אם המלצה מסוימת כתוב ההיפך מההמלצה, וההמלצה שכתובה ההיפך נוגדת את מה שכתוב בדו"ח המבקר, יש בעיה. אם מתברר שבדו"ח המבקר היתה טעות, ואני לא מאמין כל כך מהר שהיתה טעות, אלא אולי עכשיו זה יתחלף אחרי הביקורת,

מר שמואל לרמן: טועים. טועים.

מר שמואל לרמן: אז עם ההסתייגות הזאת שלך, אפשר להוסיף את הנושא הזה?

מר אדם קניגסברגר: אני מקבל,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה רוצה שיצהירו שהיתה טעות וזה יפתור לך את הבעיה?

מר שמואל לרמן: בדיוק, אדם, יכול להיות שיצהירו שהיתה טעות ויפתור לך את העניין.

מר אדם קניגסברגר: לא במקרה הזה. אני מדבר שבמקרים שבהם, ישראל, אני מחפש את טובת העניין,

מר שמואל לרמן: ברור. ברור.

מר אדם קניגסברגר: אני אומר שבמקרים שבהם ההסתייגות מהמלצות ועדת הביקורת סותרות את הביקורת, כלומר, את מה שכתוב, את הממצאים, אי אפשר לקבל אותם. יש ממצא ואי אפשר להגיד פתאום,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או שהוא נכון, או שהוא לא נכון.

מר שמואל לרמן: אדם, אני מבולבל, תאמין לי.

מר אדם קניגסברגר: אני אגיד לך ממה אתה מבולבל.

מר שמואל לרמן: בחיי.

מר אדם קניגסברגר: אם במקום מסוים צריכים להיות 3,000 פרחים ויש 1,000, ויגידו שאחר כך הכול נבדק והכול בסדר, אז זה בסדר?

מר ישראל זינגר: תלוי מי ספר.

מר שמואל לרמן: מה זה משנה? תקשיב מה אני אומר לך. מה אכפת לך לקבל את ההמלצות שלך, עם הסתייגות שחלק מהדברים כנראה לא יצא מדויק?

מר אדם קניגסברגר: לא. אתה תכתוב ככה,

מר שמואל לרמן: אני מאשר את הנוסח הזה. אם אתה רוצה, מה אכפת לך? אז אם אמרת משהו שבינתיים לא היה מדויק, אז תעזוב את זה. זה כנראה סודר.

מר אדם קניגסברגר: לא אני אמרתי משהו לא מדויק.

מר שמואל לרמן: המבקר. ההמלצות הן שלך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אפשר להוסיף סעיף לפתור את הקונפליקט הזה ולהגיד שבסעיף XYZ העירייה מצהירה שהנתון או הממצא לא נכון.

מר אדם קניגסברגר: אבל זה לא אחד. יש פה כמה.

מר שמואל לרמן: אדם, מה אכפת לך?

מר אדם קניגסברגר: מה זה מה אכפת לי? במקומות שבהם יש סתירה בין ההמלצה של ראש העיר או של המנכ"ל,

<u>מר שמואל לרמן:</u> ראש העיר לא ממליץ כלום. אין המלצה של ראש העיר, יש התייחסות של ראש העיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תביא הצעה אחרת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, יש התייחסות של ראש העיר.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, בכל המקרים החמורים הוא מתעלם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לדעתך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מה לדעתי? אין בכלל תשובה. מה זה לדעתי?

<u>מר ישראל זינגר:</u> גם אין תשובה זו תשובה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יפה. יפה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אבל אדם, תקשיב. ישראל, מספיק. אדם, תקשיב מה הנוסח.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע, סליחה, אתה צודק, זה בדיוק כמו המקרה הזה – לא היתה תשובה. אי תשובה זו הודאה במה שכתוב.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא בהכרח.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מדויק.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא בהכרח.

מר אדם קניגסברגר: איש ציבור אין לו את זכות השתיקה.

מר ישראל זינגר: לא אמרתי זכות השתיקה.

מר שמואל לרמן: ישראל, תקשיב. אדם, תקשיב דקה.

מר ישראל זינגר: לא כתוב ששתקתי.

מר שמואל לרמן: תקשיב מה אומר הנוסח: מועצת העיר מאשרת פה אחד, פה אחד לא יכול להיות כי רועי לא מסכים, את סיכומי ועדת ביקורת, את שלך, לדו"ח המבקר, יחד עם התייחסות ראש העיר. לא עם משהו, רק התייחסות ולא מעבר לזה.

מר אדם קניגסברגר: התייחסות ראש העיר בהתאם לדו"ח המבקר.

מר שמואל לרמן: לכל אחד מהסעיפים. זה הכול.

מר דני גולדשטיין: רק בהתאם לדו"ח המבקר.

מר שמואל לרמן: מאשרת את התייחסות. יאללה, רבותי. רועי, רוצה לתת הצעה נגדית?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

מר שמואל לרמן: דבר. רק תרשמו אותה. לרשום את ההצעה הנגדית של רועי.

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש לקבל את ממצאי הביקורת ולא לקבל את הערת ראש העיר לגבי אותו סעיף 755 בנושא של בית עמנואל, אותו נושא שהוא תשובה לא ברורה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הבנתי. אנחנו מצביעים על שתי הצעות – מי שתומך בראשונה שאנחנו מציעים יצביע, אני רק מוחק פה את המילה פה אחד כי אין לי פה אחד. מי נגד – יצביעו אחרי זה על הצעתו של רועי. בסדר?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הפוך. הפוך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל אפשר פה אחד עם ההסתייגות, מה קרה?

<u>מר עזרא נחום:</u> כל הצעה בנפרד?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אתם מקבלים את ההסתייגות שלו?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> זאת אומרת, אפשר להמשיך להעסיק אנשים בעירייה אבל בבית עמנואל, זאת אומרת, שיעבדו בבית עמנואל ויעבדו בעירייה. כולם מסכימים לזה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני רוצה להסביר לך משהו, אל תדבר עכשיו, אני רוצה להסביר לך, כי כנראה אתה לא אמרת מתוקן/לא מתוקן, לא רוצה לקחת פה שעתיים. יש תאגידים עירוניים, התמקדת בבית עמנואל, כי פה זה היה, כל התאגידים העירוניים הם זרוע ביצוע של העירייה. בכל עירייה לא תמיד המבנה הארגוני עונה על כל הצרכים, אחרת לא היו תאגידים עירוניים. ולכן, אני יכול להביא דוגמא של תאגיד אחר, אל תדבר, אם לא הבנת – לא הבנת,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אתה לא בכיוון. עובד בעירייה, לא בבית עמנואל ולא נותן שירותים לבית עמנואל.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> ישראל, הוא אומר לך שהעובד מועסק, כאילו הוא משולם דרך מב"ע ומועסק פה, בעירייה.

מר ליעד אילני: דני, לא צריך דוגמאות,

מר דני גולדשטיין: אתה מכיר את הדוגמאות?

מר ליעד אילני: דני, לא צריך דוגמאות, צריך להבין את המהות.

מר ישראל זינגר: המהות היא, מותר זה תקני. הוא לא הבין את זה, עזוב.

מר דני גולדשטיין: אין פוליטיקה אפילו בזה. זה גם דברים היסטוריים שאנחנו סוחבים.

מר שמואל לרמן: רבותי, בואו, אנחנו נצביע על ההצעה של רועי ועל ההצעה שלנו. אני אומר הצעה ראשונה, אני שם הצעה מול הצעה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה רגע לבקש את ההסתמכות על היועץ המשפטי בבקשה.

מר שמואל לרמן: תאמיני לי, בדקתי איתו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אנחנו רוצים לגבי ההצעה של רועי.

מר שמואל לרמן: אין בעיה, הוא יציע הצעה. אין בעיה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה את העצה של היועץ המשפטי כדי לדעת איך להצביע.

מר שמואל לרמן: אני אענה לך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: להסתמך עליו.

עו"ד שלום לוי: אני רוצה להתייחס לזה לפני ההצבעה.

מר שמואל לרמן: אני אתן לך. דקה אחת.

עו"ד דוד זילכה: ברגע,

מר שמואל לרמן: רק שניה. זילכה, תן לי דקה, אני אגיד מה שאמרת לי. יש לנו פה שתי הצעות – הצעה שאנחנו הצענו, הצעה שרועי הציע. הצעה א' יצביע מי שרוצה הצעה א', הצעה ב' מי שרוצה הצעה ב', ואני אתן גם אפשרות להצביע מי נגד בשתי ההצעות ובזה פתרנו,

מר אדם קניגסברגר: ההצעה של רועי היא הסתייגות מסוימת.

מר שמואל לרמן: אין הסתייגות. יש לך הצעת החלטה נגדית.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לכן אנחנו רוצים את ההסתמכות על היועץ המשפטי.

מר שמואל לרמן: הנה, הוא אמר, היועץ המשפטי. רגע, אני אתן לך, אל תדאג.

מר ליעד אילני: אם אתה נותן את האפשרות להצביע על שתי ההצעות יש אפשרות להצביע על שתיהן בעד.

מר משה רווח: חבר'ה, תנו ליועץ המשפטי לדבר.

מר שמואל לרמן: אתה יכול להצביע או על זה או על זה. אתה לא יכול, כי אחת זה עם ההסתייגות, אחת זה בלי ההסתייגות, אתה לא יכול.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה סותר.

מר שמואל לרמן: זה לא תואם.

עו"ד דוד זילכה: חברים, בנושא הזה זה פשוט – ברגע שיש שתי הצעות אפשר להצביע על כל הצעה – מי בעד, מי נגד – ורשאי היו"ר, ברגע שיש שתי הצעות, להעמיד את ההצבעה אחת כנגד השניה.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, סליחה, על הסתייגות אי אפשר להצביע.

עו"ד דוד זילכה: אין הסתייגויות.

מר שמואל לרמן: אין הסתייגות, אדם.

מר משה רווח: מה זה, תקציב? מה זה הסתייגויות?

מר אדם קניגסברגר: אתה צריך לקבל,

עו"ד דוד זילכה: תציע הצעה משלך.

מר שמואל לרמן: אדם, אתה יכול להצביע עבור רועי, אין לי בעיה. תצביע עבור הצעתו של רועי.

עו"ד דוד זילכה: רק, אדוני היו"ר, תחליט איך אתה מעמיד להצבעה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני מעמיד את זה אחד מול השני. שלום, בבקשה, תורך.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> ממש חצי דקה. זה מקובל בחברות בנות, תקשיב רגע, זה מקובל בחברות בנות להעביר עובדים מחברה לחברה, אני אומר לך, זה מקובל גם בעיריות וגם בשוק הפרטי. אין שום בעיה עם זה. אבל, כשעובד רשום לדוגמא בבית עמנואל והוא מקבל את המשכורת בבית עמנואל, בית עמנואל הוא המעביד שלו והוא למעשה נותן שירותים לעירייה, מקובל שהעירייה מחזירה לבית עמנואל דמי ניהול על אותו עובד.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> נכון.

<u>מר שמואל לרמן:</u> נכון.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> כי אחרת יש לנו בעיה בחשבונאות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> נכון.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> אם זה קיים ומשלמים דמי ניהול, אז זה תקין.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בוודאי. 6%.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> אם לא משלמים,

<u>מר שמואל לרמן:</u> משלמים לחלוטין. יש תקורה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> התקורה, משולמת תקורה.

עו"ד שלום לוי: אם משלמים אין בעיה.

מר דני גולדשטיין: משולמת תקורה. זאת לא השאלה. הפתק ששלחתי לך, ישראל, זה בדיוק לזה התכוונתי.

מר ישראל זינגר: כן, אני מסכים.

מר משה רווח: רגע, דני, אתה בעד או נגד?

מר דני גולדשטיין: אני בעד שהם יעברו להיות עובדי עירייה.

עו"ד רועי ברזילי: לא כל עובד יכול לעבוד בכל תנאי.

מר משה רווח: אבל גם בתקופה שלך זה היה.

מר דני גולדשטיין: נכון. נכון.

מר משה רווח: אתה היית יו"ר בית עמנואל, בתקופה שלך,

מר דני גולדשטיין: ואני מודה שזה לא תקין.

מר ישראל זינגר: כשנחליט על שינויים במבנה הארגוני של העירייה זה יבוא גם לדיון, נכון.

מר אדם קניגסברגר: ישראל, אני נתתי דוגמא. אני אתן לך דוגמא – עובדת שעובדת בבית עמנואל,

מר משה רווח: תיגש להצבעה בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: עובדת בכירה, אני עכשיו לא מדבר על זוטרים, עובד בכירה שעובדת בעירייה לא יכולה להיות מועסקת,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עוברים להצבעה, אדם, עוברים להצבעה, מספיק. כל אחד הביע את מה שהוא רוצה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, את יושבת הראש?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אבל אתם ממשיכים לדבר. גם אתם לא יכולים לדבר בלי סוף. כל אחד אמר את דברו, נתנו לכם מעל ומעבר, הצבעה.

מר שמואל לרמן: אדם, בוא. אדם, אנחנו מצביעים. תצביעו בעד רועי, אין לי בעיה. רבותי, מי בעד ההצעה של הקואליציה?

מר עזרא נחום: לא של הקואליציה, שאמרת אתה. אין קואליציה/אופוזיציה.

מר שמואל לרמן: ההצעה שאני הצעתי. מועצת העיר מאשרת את סיכומי ועדת הביקורת והמלצותיה לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2016, יחד עם ההתייחסות המפורטת של ראש העיר לכל אחד מהסעיפים בסיכומים וההמלצות. מי בעד ההצעה הזאת?

מר עזרא נחום: מי בעד? ירים את ידו בבקשה.

מר שמואל לרמן: בבקשה להצביע.

מר עזרא נחום: 15 בעד. מי נגד?

הצבעה:

הוחלט ברוב קולות, 15 – בעד, לאשר את סיכומי ועדת הביקורת והמלצותיה לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2016, יחד עם ההתייחסות המפורטת של ראש העיר לכל אחד מהסעיפים בסיכומים ובהמלצות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא, אין נגד, אני מעלה את ההצעה השניה. נא להקריא לי את ההצעה של רועי כמו שהוא הכתיב לכם אותה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כמו שלך, בדוק כמו שלך, עם ההסתייגות,

<u>מר שמואל לרמן:</u> תגידו לי.

<u>מר עזרא נחום:</u> רועי, ברשותך, אם אתה יכול לחזור על הצעתך.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רועי, תחזור על ההצעה ואנחנו נצביע מיד אחריה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מועצת העיר מקבלת את המלצות ועדת הביקורת. ובסעיף 755 נדמה לי,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> עם התייחסות ראש העיר, כמו שכתוב,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> התייחסות ראש העיר לסעיף הביקורת,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בהסתייגות מסעיף 775.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אבל תכתוב את הסעיף המדויק.

<u>מר עזרא נחום:</u> רעות יש לה את זה, אתה רוצה שהיא תקריא את זה?

מר שמואל לרמן: יש לרעות? בבקשה, רעות, דברי.

עו"ד רעות בנק אלון: ההצעה של רועי לקבל את ממצאי הביקורת ולא לקבל את המלצות ראש העיר בסעיף 755 בנושא של בית עמנואל.

מר שמואל לרמן: רגע, תתקנו. אדם, אתה לא יכול, זו החלטה. אבל הוא רוצה את זה ככה.

מר אדם קניגסברגר: ... בניסוח ...

מר שמואל לרמן: הוא יחליט. זו הצעה שלו, לא שלך. הוא יחליט. הוא רוצה לשנות – הוא ישנה. בבקשה, תקריאי עם התיקון, בבקשה.

עו"ד רעות בנק אלון: לקבל את ממצאי הביקורת ולא לקבל את המלצות ראש העיר בסעיף 625 בנושא של בית עמנואל.

עו"ד רועי ברזילי: המלצת ראש העיר ... ... (מיקרופון סגור)

מר שמואל לרמן: יופי, בבקשה, מי בעד ההצעה הזאת? להרים את היד. מי בעד? נא לספור. 8 בעד. עזרא, 8.

הצבעה:

8 – בעד, לקבל את ממצאי הביקורת ולא לקבל את המלצת ראש העיר בנושא של מפעלי בית עמנואל.

מר שמואל לרמן: ההצעה הראשונה קיבלה את הרוב. ההצעה שקיבלה את הרוב היתה:

מועצת העיר אישרה את סיכומי ועדת הביקורת והמלצותיה לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2016, יחד עם ההתייחסות המפורטת של ראש העיר לכל אחד מהסעיפים בסיכומים ובהמלצות.

החלטה:

מועצת העיר מאשרת את סיכומי ועדת הביקורת והמלצותיה לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2016, יחד עם ההתייחסות המפורטת של ראש העיר לכל אחד מהסעיפים בסיכומים ובהמלצות.

מר שמואל לרמן: תודה רבה לכולם. הישיבה הסתיימה.

_____
מר שמואל לרמן
יו"ר מועצת העיר

_____
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה